

1973 பிப்ரவரி 7]

4. அறிக்கை அளித்தல்

செய்தி-விளம்பரத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் மீதான அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கையை இப்பொழுது அதன் தலைவர் திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் அளிப்பார்கள்.

THIRU PALANIVEL RAJAN : Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the action taken by Government on the recommendations of the Committee with regard to the report on 'Information and Publicity Department'.

5. ஆளுநர் பேரவைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது ஆளுநர் பேரவைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் பேரில் திருத்தங்களை முன்மொழிவார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :—

“but regret to note that no mention is made about, (i) the steps taken to arrest the spiralling prices (ii) the measures taken to solve the mounting unemployment (iii) the serious repercussions caused by the forty per cent power cut on Industries, (iv) the pitiable plight of the handloom weavers consequent on the rise in prices of yarn; and (v) the lawlessness that prevailed in Tamil Nadu since October 1972”.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :—

1. 'but regret to note that there is no reference to the unrest among the students resulting in closure of schools and colleges for nearly three months'

[Thiru K. T. K. Thangamani] [1973 பிப்ரவரி 7]

2. 'but regret to note that there is no reference to the demand of the Primary School Teachers for take over by the Government and setting up of the Board as decided in their conference at Coimbatore on 21st January 1973.'

Sir, I shal now move No. 3 to this amendment which item has not yet been circulated. It is as follows :—

3. 'but regret to note that there is no reference to charges and reply of Government laid on the table of the House on 15th December 1972.'

The amendments were duly seconded.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். எங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சுற்றறிக்கையிலே திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பெயரில் இரண்டு திருத்தங்கள்தான் இருக்கின்றன. மூன்றாவது திருத்தம் இங்கே இல்லை. இல்லாத ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் படிப்பது முறை தானா என்பதற்கு தயவுசெய்து தாங்கள் நுலிங் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் அதை அட்மிட் பண்ணியிருக்கிறேன். அது பின்னால் உறுப்பினர்களுக்கு வரும். அதற்காகத்தான் அதை படிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அதைக் கேட்டால் சரியாகப் போய்விடும். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்று இங்கே அனுமதிக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் இரண்டு தான். மூன்றாவது திருத்தத்தை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இப்பொழுது படிக்கிறார்கள். இல்லாத ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் படிப்பது முறைதானா? அதுதான் என்னுடைய பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூன்றாவது திருத்தத்திற்கும் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார் என்றுதான் அர்த்தம். அதனால்தான் அதை

1973 பிப்ரவரி 7] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

நான் அவர்களைப் படிக்கச் சொன்னேன். உங்களுக்கு இன்னும் அது சர்க்குலேட் பண்ணப்படவில்லை. அது எனக்குத் தெரியும்.

'There is no point of order. You have raised a point of order and I have given my ruling. Please resume your seat.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார். அது இன்னும் உறுப்பினர்களுக்கு சர்க்குலேட் ஆகவில்லை என்பதற்காகத்தான் அதை மாத்திரம் : டிபுக்கச் சொன்னேன். இன்னொரு முறை அதைப் படித்துவிடும்படியாக திரு. தங்கமணி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I will again read that amendment.

3. 'but regret to note that there is no reference to charges and reply of Government laid on the table of the House on 15th December 1972.'

Sir, I shall also read the other amendment.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னொருவரை படிக்கச் சொல்லுங்கள். திரு. மருதாசலம் அவர்கள் மூன்றாவது திருத்தத்தை முன்மொழியலாம்.

திரு. என். மருதாசலம்: நான் என் பெயரிலுள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

Add at the end, the following:—

(1) 'but regret to note that there is no reference to the attack on the students in Bodinayakanoor'.

(2) 'but regret to note that there is no reference to the plight of Handloom Weavers demanding full employment and supply of yarn at reasonable price to all the weavers.'

(3) 'but regret to note that there is no reference to Government taking over whole-sale trade in food grains as per the directive of the Government of India'.

(4) 'but regret to note that there is no reference to the taking over of mutt lands and lands belonging to religious institutions.'

[திரு. என். மருதாசலம்] [1973 பிப்ரவரி 7]

(5) 'but regret to note that there is no reference to the closing of the existing Thermal Plant at Samayanallur'.

The amendment was duly seconded.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :—

(1) 'but regret to note that no mention has been made about the law and order situation, rising prices, growing unemployment, industrial stagnation, labour unrest, re-opening of the closed colleges, improving the efficiency of the nationalised bus transport and violence unleashed by a group of persons in Alangudi, Dindigul and Gingee and the need to transfer the D.I.G., Collector and R.D.O. of Tiruchy before the commencement of enquiry, regarding the Tiruchy Clive Hostel incident.'

(2) 'but regret to note that no mention has been made regarding the steps to be taken by the Government to solve the serious problem of power shortage and the consequent hardship caused to agriculturists, tanners, industrialists and domestic consumers.'

The amendment was duly seconded.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : என்னுடைய பெயரில் உள்ள திருத்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன் :—

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

(1) ஆனால், அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை அரசு வர்த்தகத்தில் எடுக்கப்படும் என்பதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

(2) ஆனால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுப்பது குறித்து விவரமாகக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

(3) ஆனால், படித்த இளைஞர்களிடையே நிலவும் வேலையின்மைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

(4) ஆனால், நிலச்சீர்திருத்தத்தை முழுமையாக ஆக்கும் வகையில் விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களையும், மடம், கோவில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் உள்ளாக்குவதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.”

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I second the amendment. I now move the following amendment:—

Add at the end, the following:—

‘ But regret to note that no mention has been made about—

(1) the spiralling rise in prices of essential articles and the steps taken by the Government to control them;

(2) the steps taken by the Government to connect Cauvery with Godavari river;

(3) the sorrowful plight of the weavers in Tamil Nadu due to non-availability of yarn at controlled price; and

(4) the closure of educational institutions for number of months continuously due to the unrest in student community and the steps taken by the Government to solve the said problem. ’

The amendment was duly seconded.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் என் பெயரில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன் :—

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

(1) ஆனால், நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டை நிவர்த்திப்பதற்கு உடனடியாகத் தெளிவான நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது ;

(2) ஆனால், நாட்டில் நூல் விலையேற்றத்தினால் பாதிக்கப் பட்டுள்ள நெசவாளர்களின் சிரமங்களைப் போக்குவதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது ;

(3) ஆனால், நாட்டில் இப்போதுள்ள கல்வி முறையை மாற்றியமைப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

[1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. என். கணபதி அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானமும், மற்றும் முன்மொழியப் பட்ட திருத்தத் தீர்மானங்களும் இப்பொழுது அவையின் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. நேற்று தன்னுடைய பேச்சை முடிக்காமல் இருந்த திரு. பாடையா அவர்கள் இப்பொழுது தன்னுடைய பேச்சைத் தொடர்வார்கள். நேற்று 15 நிமிடங்கள் அவர் பேசிவிட்டார். இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் இன்று பேசலாம்.

* திரு. ஏ. பாடையா: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின் பொழுது குமரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் தாங்கள் உண்ணாமலேயே உணவுப் பண்டங்களைக் கேரளத்திற்குக் கடத்து வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலே குமரி மாவட்டத்து மக்கள் நிரபராதிகள். அங்கே நடப்பது என்ன என்பதை இந்த அவை அறிந்துகொள்வதற்காகச் சொல்கிறேன். குமரி மாவட்டத்திலிருந்து உணவுப் பண்டங்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால்தான் திட்டமிட்டுக் கடத்தப்படுகின்றன என்பதை இந்த அவையின்மூலம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், குமரி மாவட்டத்தில், . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் சரியாகச் சொல்லவேண்டும். ஆளும் கட்சியினர் கடத்துகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறார் என்று கருதுகிறேன். தயவுசெய்து திருப்பிச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. பாடையா: கேள்வி நேரத்தின்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற நேரத்தில் குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள் தாங்கள் உண்ணாமலே உணவுப் பண்டங்களைக் கேரளத்திற்கு கடத்துவதாகப் பதில் சொன்னார்கள். ஆனால், அங்கு இருக்கிற உண்மை நிலை என்ன என்பதை இந்த அவையிலே சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக குமரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான நியாய விலைக் கடைகளுக்கு

1973 பிப்ரவரி 7]

[திரு. ஏ. பாலையா]

லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 99 சதமானம் நியாய விலைக் கடைகள் லைசென்ஸ் பெற்றிருப்பது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தவறான வாதத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர்கள் என்பது இல்லை. ஏற்கனவே லைசென்ஸ் இருந்தது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தார். ரத்து செய்ய வேண்டியதை அரசாங்கம் ரத்து செய்தது. நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். ஸ்டே இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று யாரையும் விட்டுவிடுவதற்குமில்லை. ஆளும் கட்சியினர் என்பதற்காக லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்குமில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தப் பகுதியிலிருக்கிற நிலைமை, எனது தொகுதியில் வெகுவாகக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணம் யார் என்று சொன்னால்—தனிப்பட்ட முறையில் நான் யாரையும் குற்றம் சாட்டிச் சொல்லவில்லை—பலரும் இதில் சதி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். கேரள அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டுகளாகப் பலரும் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று நான் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற விவரங்களையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் நான் கூற வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையாக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கூறி, அதைப் பொறுப்போடு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன், என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வியாபாரம் தொடர்ந்து நீண்ட பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியிலே நடப்பதை எந்தக் கட்சியினர்கள் அனுமதித்தார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். பழக்க வழக்கங்களை மாற்ற முடியவில்லை. ஒன்று அங்கிருந்து வருபவர்கள் நான் கேட்கும்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

பொழுதெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பல முறை ஆங்காங்கு சென்று அதைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறேன். பொதுக் கூட்டத்தில்கூட அதைப்பற்றி அங்கு இருக்கிற மக்களிடம் நான் கேட்டேன். 'நீங்கள் தைரியமாக யார் செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமைகளைச் சொல்லுங்கள்' என்று கூடக் நான் கேட்டேன். ஆகவே, இது ஒரு கட்சியினர்கள் என்ற நிலைமையில் இல்லை. செல்வாக்குள்ளவர்கள் பரம்பரையாகப் பல ஆண்டுகளாக இந்தத் தொழிலைச் செய்தார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

இப்பொழுது மீண்டும் அதைச் செய்கிறார்கள். நாம் முயற்சி செய்து கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டில் கூட பாதிக்கு மேலே அதைக் குறைத்திருக்கிறோம். மேலும் அதைக் குறைப்பதற்கு கனம் உறுப்பினர்கள் சாதகமாக இருக்கலாம். அல்லது, யார் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தயவுசெய்து இரண்டு உறுப்பினர்களும் எனக்குத் தனியாகச் சொல்வார்களேயானால், நிச்சயம் அதன் பேரில் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்போம். வேண்டுமென்று பழி சுமத்தவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்தச் சட்ட சபையில் மட்டும் இதைச் சொல்வது வேண்டும் என்றே குற்றம் சாட்டுவது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினையில் நீங்கள் அதிக அக்கறை கொள்ளவேண்டும் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நானே இதைப்பற்றி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கலெக்டர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அங்கு இருப்பவர்களில் யார் யாரெல்லாம் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பலரும் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இது விஷயமாகத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் ஏழை எளியவர்கள் 5 லிட்டர், 2 லிட்டர் என்று எடுத்துச் செல்லும் அரிசியை பறித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதற்குக் கணக்கும் கிடையாது. அரிசி எடுத்துச் சென்றவர்களுக்கு அதற்குரிய விலையும் கொடுப்பது கிடையாது. இதையெல்லாம் கண்காணித்து, ஏழை

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மக்கள் பாதிக்கப்படாதவகையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி : ஏழை மக்கள் கொண்டு செல்லும் அரிசியைப் பறித்துச் செல்கிறார்கள் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த ஏழை மக்கள் யார் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அவர்களைப் பிடித்தவுடன் தங்கள் சொத்தையே விட்டுவிட்டு ஓடி விடுகிறார்கள். அவர்கள் சாப்பாட்டிற்காக அரிசி வாங்கிச் செல்லவில்லை. பரம்பரையாக கள்ள வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு உடந்தையாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோளத்தில் இருந்து இங்கு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சம்பளத்திற்காக அந்த வேலையைச் செய்கிறார்கள். ஒரு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னாலே கூட நான் அங்கு சென்றிருந்தேன். பிடிபட்டவர்களைக் கேட்ட போது, அவர்கள் “எங்களைக் குத்தி விடுவார்கள், வேட்டி விடுவார்கள்” என்று சொல்லிப் பயந்துகொண்டிருந்தார்கள். நீங்கள் பயப்படாதீர்கள், எங்கள் அதிகாரிகளை வைத்துப் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி, தனியாக விசாரித்தோம். சில்லறையாக எடுத்துச் செல்லும் அரிசியைக் கொண்டுபோய் சேமித்து வைத்து, மூட்டைகளாக்கி, கேரளத்திற்கு அனுப்பிவிடுவதாகத் தெரியவந்தது. பெர்மிட் வைத்திருப்பவர்கள்கூட அதிகமாக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிச் செய்யலாம் என்று கருதி, இப்போது இவ்வளவுதான் ஸ்டாக் வைக்கலாம் என்று ஒரு உத்தரவைப் போட்டோம். அந்த உத்தரவு செல்லாது என்று ஹைகோர்ட்டில் பலர் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று கருதுகிறேன்.

அரசாங்கம் மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்தால் போதாது. எல்லோரும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கள்ள வியாபாரத்தைத் தடுக்க முடியும். கன்னியாகுமரி

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே விளைகின்ற நெல் அங்குள்ள மக்களுக்குப் போய், சரப்பிளஸ் கூட வரும். இதற்கு மேல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்தும், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்தும் அங்கு அரிசி அனுப்புகிறோம். அப்படியும் அங்கே பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பார்டர் ஏரியாவிலே கிட்டத்தட்ட 600-க்கு மேற்பட்ட கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் அங்கே அரிசி கிடைக்கவில்லை அல்லது அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றால், எல்லாம் கேரளத்திற்குக் கடத்தப் படுகிறது என்றுதான் பொருள். அந்தக் தவறை செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் எந்தக் கட்சியைக் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் மேல் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ஏ. பாலையா எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் நேற்றும் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. ஏ. பாலையா : நான் நேற்று 5 நிமிடம்தான் பேசினேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் பேசினீர்கள் என்பதைக் குறித்து வைத்திருக்கிறோம். நேற்று 12 நிமிடம் நீங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஏ. பாலையா : நான் அரசாங்கத்தைக் குறை கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. அங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் கடைகள் கிடையாது. லைசென்ஸ் இருக்கிறது. அரிசி வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் கடைகள் இல்லை. இதைப்பற்றி நான் பல தடவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதனால்தான் இந்தப் பிரச்சினையை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7]

[திரு. ஏ. பாலையா]

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு போதுமான ரசாயன உரங்கள் கடந்த அறுவடைக் காலத்திலிருந்தே போதிய அளவு கிடைக்காத நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. ரசாயன உரம்—யூரியா ஒரு மூட்டைக்கு 50 ரூபாய் என்று இருந்தது, கள்ள மார்க்கெட்டில் 75 ரூபாயாக விற்கப்பட்டது. எனவே, விவசாயிகள் ஒரு மூட்டைக்கு 25 ரூபாய் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி நிலங்களுக்குப் போடுவது என்றால் அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையில் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரங்கள் கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இம்மாநிலத்தின் நீர் வளங்களை எல்லாம் இந்த அரசு பயன்படுத்தி இருப்பதாக ஆளுநர் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பது தெரியவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் வள்ளியாற்று நீர் வீணாக கடலிலே சென்று கலக்கிறது. அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அவையிலே பல சந்தர்ப்பங்களிலே நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். இது வரையிலும் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இனி மேலாவது அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று நம்புகிறேன். வள்ளியாற்றிலிருந்து லிப்டின் மூலம் தண்ணீரை இறைத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால், பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் உள்ள ஊதிய வேற்றுமை அகற்றப்பட வேண்டுமென்று ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு ஊழியர்களிடையே இருக்கின்ற ஊதிய வேற்றுமையை களைவதற்கு இந்த அரசால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் அறிக்கைப்படி மொழி ஆசிரியர்களுக்கு—தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு மொழி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வுநிலை

[திரு. ஏ. பாஸையா]

[1973 பிப்ரவரி 7]

கொடுக்க வேண்டுமென்று ஊதியக் குழுவின் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. ஆனால், 1971 ஜனவரியில் கொடுக்க வேண்டிய தேர்வுநிலை இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை, அரசுப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அதே நேரத்தில் தனியார் பள்ளிகளிலே பணிபுரிகின்ற மொழி ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வுநிலை (செலக்ஷன் கிரேடு) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல, கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற இரண்டாம் நிலை மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் முதன் நிலைத் தகுதி கொடுக்கப்படவில்லை; ஆனால் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, மொழி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியக் குழு அறிக்கைபடி வழங்க வேண்டிய சில சலுகைகளை தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் முதல் நிலை இரண்டாம் நிலை மொழி ஆசிரியர்கள் பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரிகின்றவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அவர்கள் ரிட்டயர்ட் ஆகக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் ரிட்டயர் ஆவதற்கு முன்னால் இந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பி. ஏ., பி. டி. படித்த முதல்நிலை மொழி ஆசிரியர்களுக்கு தலைமை ஆசிரியர் பதவி கொடுக்கப்படுவதாக அரசு ஆணை இருந்தும் இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் படித்துவிட்டு ஆசிரியர் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலை கிடைக்காமல் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றும் வேலை கிடைக்காத ஆசிரியர்கள் இனி என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் மனம் நொந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தின் முன்னால் தங்கள் நியாயமான கோரிக்கையை வலியுறுத்தி, அதற்காக அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பலருடைய

1973 பிப்ரவரி 7]

[திரு. ஏ. பாலையா]

உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. மருத்துவ மனையிலே அவர்களில் பலர் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் அந்த உண்ணாவிரதம் இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு நியாயமான கோரிக்கைக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிற அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு இந்த அரசு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதற்கு முன்னால், இந்த வேலையில்லா ஆசிரியர்கள் பல தடவை உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்த நேரத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், திருநெல்வேலி முதன்மை கல்வி அதிகாரி, மாவட்ட கல்வி அதிகாரி போன்றவர்கள் எல்லாம் அவர்களை அழைத்து வைத்து நியாயமாகப் பேசி உங்களுக்கு உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு தரப்படும் என்று உறுதி அளித்ததன் பேரில் அவர்கள் இரண்டு மூன்று தடவை தங்களுடைய போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உறுதியளிப்பின்படி இன்னும் அந்த வேலையற்றோர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பள்ளிகளிலே ஏராளமான இடங்கள் காலியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டியதற்கான அரசு உத்தரவு இன்னமும் வழங்கப்படவில்லை. அப்படி அரசு உடனடியாக உத்தரவிட்டால் அவர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெற ஒரு வசதியாகவும், வாய்ப்பாகவும் அது அமையும், எனவே, உடனே இந்த அரசு இதிலே தனி கவனம் செலுத்தி இதற்கு வேண்டிய உத்தரவினை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒன்மேன் சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுபடி பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 275, 390 என்ற விகிதத்திலே சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பெற்று வருகிறார்கள் இப்பொழுது. அதே போல் அந்த உத்தரவில் காவல்துறையிலுள்ள துணை ஆய்வாளர்களுக்கும் அதே சம்பள விகிதம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், காவல் துறையினர் அந்தச் சம்பள ஆணையை அமுலில் கொண்டு வராமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, உடனடியாக அரசு

[1973 பிப்ரவரி 7]

இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கு அந்த சம்பள விகிதத்தைத் தர வழிவகைகளை செய்ப வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து எனது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 4 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்காக மத்திய அரசாங்கம் நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்கனவே ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகை 519 கோடி என்றும்; ஆனால் முதலமைச்சர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக அது 539 கோடியாக உயர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் முயற்சி காரணமாக தமிழ் நாட்டிற்கு கூடுதலாக நிதி வழங்கியதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலே குறிப்பாக தென்னாற்காடு, கோவை, திருச்சி, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலே உள்ள பயிர்களுக்கு சேதம் ஏற்பட்டு, மக்கள் எல்லாம் அவதிப்படும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையிலே இந்த அரசாங்கம் அதிலே விரிந்த அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு, மிக வேகமாகவும், துரிதமாகவும் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் மிகத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். நிவாரணத்திற்காக தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் ஏறத்தாழ 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இன்றைக்கு நிவாரணப் பணிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணியை, தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தின் இந்த முயற்சியினை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டிலே 1951-52 ஆம் ஆண்டிலே பெரும் புயல் அடித்து, தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்கள் பாதிக்கப் பட்டபொழுது அன்றைக்கு ஆளும் பொறுப்பிலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிவாரணப் பணிக்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியோடு இன்று தமிழக அரசு எடுத்திருக்கிற முயற்சி

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. சு. துரைசாமி]

களையும், நிவாரணப் பணிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இன்றைய தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்காக எந்த அளவு வேகமாகவும் துரிதமாகவும் காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பது தெரியும். இதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மத்திய அரசாங்க மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கிடையே சம்பளத்திலே வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது என்று. இந்தத் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் கொள்கையே அதுதான். ஆனால், இங்கே இருக்கும் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக இந்த வேறுபாட்டைப் போக்க முடியவில்லை. எனவே, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே மத்திய அரசிற்கு கருத்து தெரிவித்திருக்கிறோம், கூடுதலாக மாநில அரசிற்கு நிதி கொடுக்க வேண்டும் என்று. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் சம்பளத்திலே வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, இதை நான் மனமாற வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது முற்போக்கு அரசு என்பதைக் காட்டக்கூடிய வகையிலே இந்த நாட்டிலே பஸ்ஸை தேசியவுடமை ஆக்கியிருக்கிறோம். இந்த அரசு ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள்ளே தனியார் பஸ்ஸை எல்லாம் நாட்டுடமை ஆக்குகின்ற ஒரு காரியத்தை செய்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் இருக்கும் சர்க்கார் இதை மட்டும் செய்யவில்லை, 1967 ஆம் ஆண்டில் 75 மைலுக்கு அப்பால் ஓடுகின்ற பஸ் தடங்களிலே இருக்கின்ற பஸ்ஸை எல்லாம் நாட்டுடமை ஆக்கியது; பிறகு 50-க்கு மேற்பட்ட பஸ்களை யாராவது வைத்திருந்தால் அதை எல்லாம் அரசாங்க உடமையாக்கும் காரியத்தை செய்தது; அத்தோடு 10 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற உச்சவரம்பைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இவ்வாறு 5 ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே புரா பஸ்ஸையும் நாட்டுடமை ஆக்க வேண்டுமென்ற முற்போக்கான

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

காரியத்தை தமிழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டிலே பாதிக்கப்பட்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக மூடிய பஞ்சாலைகளை குறிப்பாக 13 ஆலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துகிறது. ஏறத்தாழ அதிலே வேலைவாய்ப்பை இழந்த 10,000 தொழிலாளர்கள் வாழ்வு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்திய துணைக் கண்டத்திலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே அப்படி தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன; ஆமதாபாத்திலே கூட மூடிய பல மில்கள் திறக்கப்படவில்லை. வேறு மாநிலங்களிலேயும் மூடிய மில்கள் திறக்கப்படாத தன்மையைத்தான் பார்க்கின்றோம். ஆனால், தமிழ் நாட்டிலே எல்லாப் பஞ்சாலைகளும் திறக்கப்பட்டு, அதிலே பணியாற்றிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற முற்போக்கான காரியத்தை பார்க்கின்றோம்.

அதுமட்டுமில்லாமல் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே தமிழக அரசுதான் இ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர்களுக்காக பணம் செலவழிக்கிறது. மதிப்பீட்டுக் குழுவைச் சேர்ந்த பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இந்தியா பூராவிலும் சுற்றுப்பயணம் செய்தோம். நாங்கள் பம்பாய்க்கு சென்று அங்கே இருந்த மதிப்பீட்டுக் குழு உறுப்பினர்களோடும் அதிகாரிகளோடும் பேசும்பொழுது ஒன்றை கேட்டோம். அங்கே இருக்கும் மாநில அரசு இ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர்களுக்காக ஏதாவது செலவழிக்கிறதா என்று கேட்டோம். அதற்கு அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் தெரிவித்தார்கள், மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் ஒரு பைசா கூட செலவழிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்களான சுப்புலம், மற்றைய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களிடத்திலே நான் தெரிவித்தேன், இந்தத் தமிழக சர்க்காரை தொழிலாளர் விரோத சர்க்கார் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அகில இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்தின் சார்பிலேயும் இ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர் நலனுக்காக பணம்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. சு. துரைசாமி]

செலவழிக்கவில்லை; ஆனால் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் மாத்திரம்தான் அந்த இ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர்களுக்காக 14½ கோடி ரூபாய் கூடுதலாக செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்த வகையிலே இந்த அரசு நல்ல பணிகளை ஆற்றுகிறது.

அடுத்து, ஆளுநர் அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் கிராமப்புறச் சாலைகள் செப்பனிட 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று. 1947-லே விடுதலை பெற்றவுடனே கிராம ராஜ்யத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று காந்தியார் அவர்கள் கூறினார்கள். அவரைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் கூட இங்கே கிராமப்புற சீரமைப்பிற்காக எந்தவிதமான திட்டத்தையும் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் இன்றைய தமிழக சர்க்கார் கிராமப்புறச் சாலைகளை மேம்படுத்த மூன்று கோடி ரூபாய் செலவழித்திருப்பதை பார்க்கிறோம். இப்படியேதான் பல திட்டங்களுக்காக ஏராளமான ரூபாயை ஒதுக்கி நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். பஸ் ஓடுகின்ற பாதைகளை எல்லாம் அரசாங்கப் பாதையாக இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே 300 மைல்கள் இப்படி ஒரு ஆண்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்றால், இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியிலே ஒரு ஆண்டிற்கு 1,000 மைல்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி என்றாலும் கூட, அதற்கு இன்னமும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு கருத்தை மிகத் தெளிவாக ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது மைசூர், தமிழ் நாடு, கேரளம், ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களை ஒருங்கிணைந்து மேற்கு மலைத்தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற ஒன்றை அமைப்பது குறித்து சிந்தித்து, அந்த மாநிலங்களின் நீர்வளம், மின்சக்தி, மற்றும் இதர வளங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம்; அதன் மூலம் நம்முடைய உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கி இருக்கிறோம். உணவு தானியம் இன்றைக்கு மக்களுக்கு தாராளமாகக் கிடைக்கும் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆனால், 1971-72-லே தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்

[திரு. ச. துரைசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

பட்டிருக்கும் நைட்டிரஜன் உரம் 2.14 இலட்சம் டன்; இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 2.74 இலட்சம் டன் ஆகும். ஆனால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற உரமோ 1.30 இலட்சம் டன் என்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, மத்திய அரசாத்திலே இருந்து தேவையான உரம் நமக்குக் கிடைக்காததால்தான் இன்னும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. எனவே, நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி, பெறவேண்டிய உரத்தைப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு கோவை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் யூரியா, பெர்ட்டிலைசர் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அவைகள் எல்லாம் தாராளமாக மக்களுக்குக் கிடைக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று என்னவென்றால், நம்முடைய சர்க்கார் வந்ததும் இன்றைக்கு ஹரிஜன மக்களுக்காக வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கி இருக்கிறோம். அதற்காக நாம் இன்னும் அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி 3 அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளே எல்லா தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீட்டு மனை பட்டா கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இத்திட்டம் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள மற்றைய மாவட்ட விவசாய ஹரிஜன மக்களுக்கும் வீட்டு மனைப்பட்டா கிடைக்கக் கூடிய ஒரு காரியத்தை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமப்புறத்திலே மட்டுமல்லாமல், நகர்ப்புறத்திலே இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும் இத்திட்டத்தினால் பயன் பெற ஆவன செய்யவேண்டும்.

அதே போல், குடிசைமாற்று வாரியத்தின் திட்டம் ஒரு இலட்சம் மக்கள் வாழும் இடங்களுக்கெல்லாம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல்லடம் போன்ற இடங்களிலே புதிய கிணறு வெட்ட பணம் கடனாக அரசு கொடுப்பதில்லை. பல்லடம் வட்டத்திலே அப்படி கிணறுகளை வெட்டக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டையும் போக்கி, எல்லா இடங்களிலேயுள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. என். கே. பழனிசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களது அறிக்கையில் உணவு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள், மற்றும் பல தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுடைய சக்தியைப்பற்றி ஒன்றும் பேசாமல் விட்டு விட்டார்கள். அவர்களது உரையில் இன்றையதினம் கேந்திரமாக இருக்கக்கூடிய உற்பத்தி சக்திகள், அவர்களுக்கு

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முறைகள் பற்றி எதுவும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, மின்சார வெட்டு, விலைவாசியேற்றம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்றவற்றுக்கு மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு என்பதுபோல், மத்திய சர்க்காருக்கு எதிரான அறிக்கைபோல இதைத் தந்திருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் மிக அதிகமாக ஏறி வருகின்றன என்றால் அதைத் தடுப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுள்ள கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி எதுவுமே சொல்லவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றி இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை என்ன? அதேமாதிரி மின்சார வெட்டு, மின்சாரவெட்டினால் தொழில்கள் வேகுவாகப் பாதிக்கப் படாதிருக்க இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் என்ன? அதைப்பற்றியெல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை. உணவுப் பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், மற்ற மற்ற பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த ஒரு வாரத்தில் மட்டும் பல மடங்குகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

With your permission, I will read an extract—

‘The costs and prices have increased to “staggering proportions” according to price indices and charges under various groups. It seems to be more a sequel to hoarding and profiteering, a process about which the Government has done nothing. The cost of living in Tamil Nadu was fractionally lower than in upcountry centres until December last year. But now, things have changed and Tamil Nadu is ahead of other States. . .

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

விலைவாசிப் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்

	1949 இல்	1972 இல்
தானிய பருப்பு வகைகள்	235	1,233
கெரோசின்	170	453
டெக்ஸ்டைல்	325	898
பருப்பு வகைகள்	512	1,537
எண்ணெய் வகைகள்	711	1,811
சர்க்கரை, வெல்லம்	416	1,238

இப்படி ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஏறியிருக்கின்றன. 52-ம் வருஷத்தில் உணவுதானிய உற்பத்தி 33 லட்சம் டன் என்றால் இப்போது 63 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறோம். இவ்வாண்டு 70 லட்சமாக உயர்த்தப்போகிறோம். விவசாயிகளிடம் இருந்து வாங்கும் நெல்லுக்கு நாம் அப்போது கொடுத்த விலையைவிட 10 சதவிகிதம்தான் அதிகமாக இப்போது கொடுக்கிறோம். ஆனால் மக்கள் வியாபாரிகளிடம் இருந்து வாங்குகிற உணவுப்பொருள் களுக்கு முன்பு கொடுத்த விலையைப்போல ஒண்ணரை மடங்கு, இரண்டு மடங்கு அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய உணவுத்தேவை 60 லட்சம் டன்தான். நாம் உற்பத்தி செய்கிற தானியத்தில் நம் தேவை போக பாக்கியை நாம் வெளியில் கொடுக்கலாம். என்றாலும் ஆந்திராவில் இருந்து சென்னைக்கு ஏராளமாக நெல்லார் அரிசி வருகிறது. இரண்டு கலம் கொண்ட ஒரு மூட்டை நெல் 60 ரூபாய் என்றால் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ், ப்ராபிட் வைத்தாலும் ரூ. 66-க்கு வியாபாரி விற்கவேண்டும். ஆனால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்களிடத்தில் வியாபாரிகள் மூட்டை ரூ 125. ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இப்படி இந்த அரசாங்கத்தின் சுவரூன கொள்கையினால் உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளும் பயன் அடையவில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்களும் பயன் அடையவில்லை. இடையில் உள்ள வியாபாரிகள்தான் கொள்ளை கொள்ளையாக லாபம் அடிக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதை இந்தச் சர்க்கார் கண்டி ரோல் செய்யத் தவறியிருக்கிறது.

மத்திய சர்க்காரே உணவுப்பொருள் வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அறிக்கைவிட்டும் சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன, என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் நியாயவிலைக்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

கடைகளை வைத்து, விவசாயிகளிடம் இருந்து அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவில் உணவு தானியங்களை வாங்கிச் சாப்படுகிற மக்களின் சக்திக்குத் தகுந்தபடியாக நியாயமான விலையில் விற்குலே அரசுக்கு நல்ல லாபம் வரும்.

இன்றைக்கு சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டாலும் கிராமப்புற ஜனங்களுக்கு சர்க்கரையே கிடைப்பதில்லை. கிராமங்களில் உள்ள க்ரெடிட் சொஸைடி மூலம்தான் விநியோகம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களே தவிர க்ரெடிட் சொஸைடிகளிடம் சர்க்கரை எடுக்க பணம் இல்லை. ஒரு தனிப்பட்டவர் பணம் கட்டி மூட்டைகளை க்ரெடிட் சொஸைடி மூலம் எடுத்து மூட்டைக்கு 100 ரூபாய் லாபம் வைத்து ஹோல்சேல் வியாபாரிகளிடமே மூட்டையைக் கொடுத்துவிடுகிறார். இப்படி அரசாங்கக் கொள்கையினால் இடையில் உள்ளவர்கள்தான் கொள்ளை அடிக்க இடமேற்படுகிறது. இன்றையதினம் வெளிமாநிலங்களில் கரும்புக்கு ரூ. 90-இல் இருந்து ரூ. 110 வரை நிர்ணயித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் ரூ. 80 தான் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இன்றைய தினம் சர்க்கரை மில்கள் ஒரு கிலோவுக்கு 20 பைசா உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மூட்டைக்கு 20 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். இப்படி சர்க்கரை மில்காரர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்களே தவிர கரும்பு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கொடுப்பதில்லை. சர்க்கரையை வாங்கி உபயோகிக்கிற மக்களுக்கும் நியாயவிலையில் கொடுப்பதில்லை. இந்த சர்க்கரை மில்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால் கரும்பு சாகுபடியாளர்களும், மக்களும் பயன் அடைய முடியும். இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் சரியானதொரு கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்— இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக இனி மின்சாரவெட்டே வராது என்றார்கள். 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தி விஸ்தரிக்கப்படும் என்றார்கள். திட்டம் நல்லதுதான். ஆனால் இன்றையதினம் கடுமையான மின்சாரவெட்டினால் நமது மாநிலம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1972-க்குள்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க திட்டம் போட்டோமே தவிர மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த திட்டமிடவில்லை. பெரிய பெரிய மில் அதிபர்கள் கட்டாயமாக அவர்களது மில்களில் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் டிரான்ஸ்மிஷனில் 17½ சதவிகிதத்துக்கு மேல் மின்சார இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று தென்னிந்திய வர்த்தக சபைத் தலைவர் சொன்னார். திருட்டு நிறையப்போகிறது. 35-இல் இருந்து 50 சதம் போகிறது. ஸ்டேட் ப்ளானிங் கமிட்டி மெம்பர் ஆதிசேஷயா இன்னும் ஐந்து வருஷத்தில் இப்போதுள்ளதைப்போல 2 மடங்கு அதிகமாக நமக்கு மின்சாரம் தேவைப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நாம் நெய்வேலி மின்திட்டத்தை இரண்டாண்டு முன்பே கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். தர்மல் ஸ்டேஷன் மூலமாகவும் அதிக அளவு மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். முசிறிக்குப் பக்கத்தில் யுரேனியம் அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் கிடைக்கிற தோரியத்தை யுரேனியமாக மாற்றி மின் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே யுரேனியமாகவே முசிறிக்கு அருகில் கோடிக் கணக்கான டன் கிடைக்கிற காரணத்தினால் அங்கே ஒரு மின் சக்தி உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். நெய்வேலி மின்சார நிலையத்தில் 10 கோடி செலவானாலும் மாநில சர்க்காரே நமது நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டுவந்து அனுசக்தி மின் உற்பத்தி நிலையத்தை அமைத்தாக வேண்டும். ஆக, மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த அரசு முன்கூட்டியே தக்கபல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் மின்வெட்டைத் தவிர்த்திருக்க முடியும். இல்லை யென்றாலும் இனியாகிலும் உடனடியாக இவற்றில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றால் நம் மாநில தொழில்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைதான் வளர்ந்து விடும். (நண்பகல் மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அவையில் ஆற்றிய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

ஆளுநர் தனது உரையில் அண்மையில் ஏற்பட்ட புரலினால் இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதனால் சாலைகளும், குடிநீர் வசதிகளும், மற்றும் வயல்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய, மலைப்பிரதேசமாகிய, நீலகிரி மாவட்டம் இதற்கு விதிவிலக்கு இல்லை. அங்கு புயலும் அடித்திருக்கிறது, 10, 15 பேர் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். ஒரு குழந்தை தவிர, ஒரு குடும்பமே அழிந்திருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியிலே அதிகமாகப் பயிராக்கப்படும் உருளைக் கிழங்கு இந்தப் பெரிய மழையின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இது தவிர, 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இருக்கிற பூஷண நோய் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. இதனால் பயிர்கள் ஆண்டுதோறும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக வாங்கிய கடன்களைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் வந்திருக்கிறார்கள். நமது அரசு, விவசாயிகள் அரசு, தொழிலாளர் அரசு என்று சொல்லப் படுவதனால் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் தருவது இந்த அரசினுடைய கடமை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிவாரணம் என்ன என்பதற்கு நான் இரண்டொரு குறிப்புகளை அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாகக் கொடுத்த கடன்களின் வட்டியை வஜா செய்வது ஒன்று. அசல் தொகையை தவணை முறையில் செலுத்தலாம் என்று ஏற்பாடு செய்வது இரண்டாவது. அடுத்த போகத்திற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின்மூலம்தான் விளைச்சலைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். இது மூன்றாவது. கடன் கொடுக்காவிட்டால், அவர்கள் விவசாயம் செய்ய இயலாது. தற்பொழுது வசூல்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பற்றி, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் மூலமாகப் பல கட்சித் தலைவர்கள் வெகு விளக்கமாக விவசாயிகளுக்கு என்ன பாதகம் ஏற்படுகிறது, தொழிலாளிகளுக்கு என்ன

[திரு. கு. அ. பொம்மன்] [1973 பிப்ரவரி 7]

பாதகம் ஏற்படுகிறது, தொழிற்சாலைகளுக்கு என்ன பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதன் காரணங்களை வெகு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சர் எந்தெந்த தொழில்களுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பதென்று அமைச்சரவையிலே ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம், அதன்பிறகு அதைச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. எட்டு கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் வெட்டு ஏற்படுத்தியிருப்பதால், மிகவும் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற உணவுப் பொருள்களைப் போல் அல்ல தேயிலை. மற்ற தொழில்களைப் போல் தேக்கவைத்து, பிறகு மின் வெட்டு நீங்கியதும் வேலைகளைச் செய்ய முடியாது தேயிலையைப்பொறுத்த வரையில், பச்சைத் தேயிலையைப் பறித்தவுடன் பண்படுத்தாவிட்டால், அது பயனற்றுப் போய் விடும் அழுகும் பொருள் இனத்தைச் சேர்ந்தது. ஆகலால் இந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவசரச் சட்டம் ஒன்றின் மூலமாக, நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனை பேருந்துகளையும் அரசுடமையாக்கியிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய நோக்கம் படிப்படியாக அரசுடமையாக்குவது என்பதுதான். அந்த வகையில் கவர்னருடைய அவசரச் சட்டம் மூலமாகப் பல்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது தவறு என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் பல்களை வைத்திருந்தவர்கள் பெரிய முதலாளிகள் அல்ல. ஏதோ ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் வைத்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டை வருட அடிப்படையில் கொடுப்பது தவறு. அந்தந்த பல்களை எடுக்கும் போது அவைகளுடைய நிலைமை என்ன என்ற அடிப்படையில் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதுதான் நியாயம். 1954-ம் வருடத்திலே ரிஜிஸ்தர் பண்ணியிருந்தால், அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது புது உபகரணங்களைப் போட்டிருக்கலாம். ஆகவே, 1954-ம்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

வருடத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக் கூடாது. அன்றையதினம் எந்த நிலைமையில் அந்த பஸ்களோ எடுத்துக்கொண்டார்களோ அந்த நிலைமையில் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, வல்லுனர்களைப் போட்டு ஆலோசனை செய்து அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மலைத் தோட்டங்களில் ஆதிவாசிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மற்ற தொழிலாளர்களுடன் இருப்பதற்குப் பிரியப் படுவதில்லை. இதற்கு காரணம் அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள்; அவர்கள் தனியாக இருக்கப் பிரியப்படுகிறார்கள். ஆகையால், அவர்களுக்குத் தனியாக இருக்க குடியிருப்பு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று, அரசு தேவையான உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று தோட்ட முதலாளிகளுக்கு பணிக்க வேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூடலூர்—அப்பகுதியில் குடிதண்ணீர் தொட்டி சரியாக இருப்பதில்லை. கூடலூர் தாலுகாவில், மேபீல்ட் என்டேட்டில், அவுந்தேல் என்ற பகுதியில் ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டி இருக்கிறது. அங்கு மழைக் காலத்திலே, சருகுகளும், மணலும் சேர்ந்து இருப்பதாலே, அதையே மக்கள் குடிக்க வேண்டிய நிலை இருப்பதாலே, அவர்கள் பல நோய்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அமைச்சர்கள் அப்பகுதிக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது, அந்த இடத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகையால், சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு அரசின் மூலமாக தாக்கீது அனுப்பி தொழிலாளர்களுக்குச் சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஆளுநர் தனது உரையில் இந்த அரசு மக்களுக்குப் பயனுள்ள எவ்வளவு நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் செய்ய இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மையிலேயும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய அக்கறையிலேயும் தொழில் வளர்ச்சியிலேயும் தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள்,

[திரு. கு. காமாட்சி] [1973 பிப்ரவரி 7]

இவர்களிடத்திலேயும் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த உரையிலே நாம் காணமுடிகிறது. வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது, அரசு எவ்வளவு தீவிரமாக அந்த வறட்சியைச் சமாளித்தது என்பதை நாம் இந்த உரையிலே காண்கிறோம். பெரும் புயல் அடித்தபொழுது இந்த அரசு விவசாயிகளுக்காக எடுத்துக்கொண்ட உடனடி நடவடிக்கைகளின் காரணமாக இன்றைக்கு விவசாயிகள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் அறிகிறோம்.

புயலின் காரணமாக மூடப்பட்ட நஞ்சை நிலங்களெல்லாம் உடனடியாக அரசு பொறுப்பிலேயே வெட்டித் தரப்படும் என்று முதலமைச்சரவர்கள் உத்தரவிட்டு அதற்கான பணிகள் மிக வேகமாக நடந்து கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல். இன்றைக்கு வேளாண்மையிலே நம்முடைய அரசு மிகத் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சினையிலே நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு உரத் தட்டுப்பாடு ஓரளவு ஏற்பட்டது. 1972-73-ல் நாம் கேட்ட நைட்ராஜன் உரம் ஏறத்தாழ 2-3/4 லட்சம் டன். ஆனால் கிடைத்தது 1-1/2 லட்சம் டன்தான். இனி அடுத்த ஆண்டு இந்த நிலை ஏற்படக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காரணத்தினாலேதான் சிறு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உரத்தைக் கூட அதிக விலை கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் கள்ளச்சந்தைக்காரர்களிடம் விற்கக்கூடிய சூழ்நிலையெல்லாம் ஏற்பட்டது. சில கள்ளச் சந்தைக்காரர்களைக் கூட அரசு தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் கைது செய்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர் வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நல்லமுறையிலே நீர் வளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் நீர் பெறமுடியாத நிலங்களெல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. கூட்டுறவு

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கு. காமாட்சி]

முறையின் காரணமாக லிப்ட் இரிகேஷன் என்ற அளவில் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைக் கூட நான் இன்னும் சொல்வேன், அரசாங்கமே அதை எடுத்துக்கொண்டு 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கருக்கு ஒரு பக்கத்திலே ரூமாய்க் கிணறு அமைத்து, அதிலிருந்து வருகிற நீரை ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற சிறிய உழவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் வாயிலாகவும் தண்ணீர் தீர்வை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாகவும் இன்றைக்கு நம் நாட்டிலிருக்கிற லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வாழடியும் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசு அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவிரிப் பாசன ஏற்பாட்டை நாம் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டிய அளவிலே இருக்கிறோம். இன்றைக்கு கடைமடைப் பகுதியில் காவிரியினுடைய பாசனம் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் இடையிலே அந்த நீர் மிகவும் அதிகமாக வீணாகிறது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறேன். ஆகவே, வீணாகிற நீரை வீணாகாமல் கடைமடைப் பகுதிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் கால்வாய்களையெல்லாம் ரீமாடலிங், மறுசீரமைப்பு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளம், நல்ல முறையில் பேருகிய காரணத்தினால் இன்றைக்கு நம் நாட்டிலே சேலம் இரும்பாலையை நம்முடைய அரசு தீவிர முயற்சிகள் எடுத்து, கொண்டு வந்திருக்கிறது. பஞ்சாலைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்து, நடத்திவருகிறோம் என்று நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப் புறங்களில் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த கிராஸ் புரோகிராம் என்ற அளவிலே ஏற்படுத்தி சரூல் வசதிகளையெல்லாம் செய்து வருகிறோம், அதேபோன்று பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டத் தையும் நல்லமுறையிலே செயல்படுத்திவருகிறோம்.

மின்சாரக் கட்டுப்பாடுயற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மின்சாரக் கட்டுப்பாடு என்பது இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டிருப்பது அல்ல என்று அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்

[1973 பிப்ரவரி 7]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் கூட மின்சார வெட்டு இருக்கிறது என்று அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ தெரியவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற மின்சார அமைச்சருக்கு திறமையே கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அந்தந்த மாநிலங்களில் எல்லாம், மின்சார வெட்டு இருக்கிற மாநிலங்களில் எல்லாம் இருக்கிற அந்தத் துறை அமைச்சர்கள் எல்லாம் திறமையற்றவர்கள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரி பிகேஷன் சார். திறமையற்ற மந்திரி என்று நான் சொல்லாததை சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் ஜூனியர் மந்திரி என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அந்த அம்மையார் அவர்களே அதைச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை விட்டு விட்டு பேச்சை தொடருங்கள்.

திரு. கு. காமாட்சி : பவர்புல் மினிஸ்டிரிடம் அந்தத் துறையைக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் இருக்கிற மினிஸ்டர் பவர் இல்லாத மினிஸ்டர் என்று தான் அர்த்தம் ஆகிறது. பவர்புல் மினிஸ்டிரிடம் அந்தத் துறையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதால்தான் நான் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இந்தியாவிலே உள்ள பல மாநிலங்களிலே இன்றைக்கு மின்சார வெட்டு இருக்கிறது. நாம் நல்ல முறையிலே சமாளித்து வருகிறோம் என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். இப்படிப் பயன் உள்ள நல்ல காரியங்களைப்பெல்லாம் மக்களுக்காக இந்த அரசு செய்து வருகிறநேரத்திலே இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று (மணியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : 20 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு பெயர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 6 நிமிடங்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. கு. காமாட்சி : கிட்டத்தட்ட 185 உறுப்பினர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆதரிக்கக்கூடிய இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று எதற்காகச் சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறலாம், இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள், எல்லா மாநிலங்களிலும் நாங்கள் ஆளுகிறோம், இந்த மாநிலத்தையும் நாங்கள் ஆளவேண்டுமென்ற முறையிலே சொல்லலாம். ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் எதற்காக சொல்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் இந்த ஆட்சி செய்துவருகிறது. ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்களுக்காக பல திட்டங்களை அக்கறையோடு போட்டு நிறைவேற்றி வருகிறோம். இந்த நிலையில் அவர்களும், அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு இந்த அமைச்சரவை ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதிலே அர்த்தம் இல்லை.

திரு. மணலி அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், ஆளும் கட்சியிலே பிளவு ஏற்பட்டுவிட்டது, கலவரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே பிளவு ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள், நாங்கள், இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். என்னுடைய வீட்டில் ஒரு தகராறு நடந்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். என்னுடைய பிள்ளையை நான் வீட்டைவிட்டு வெளியே அனுப்பிவிட்டேன். வீட்டைவிட்டு வெளியேறியவன் தாயையும் தந்தையையும் பார்த்துத் திட்டுகிறான் என்றால், பார்க்கிறவர்கள், ஏன் திட்டுகிறாய் வீட்டுக்குப் போ என்று சொல்வார்கள். அப்படியில்லாமல் அவனை அழைத்து வைத்துக்கொண்டு நீ நன்றாகத் திட்டவேண்டுமென்று சொல்வதைப்போல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைபர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்றால் அது எந்த வகை அரசியல் நாகரிகம். . . .

(திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் பேசுகின்ற நேரம் இருக்கிறது. அப்பொழுது சொல்லுங்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அரசியல் நாகரிகம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அரசியல் நாகரிகம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில். . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : உட்காருங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு முடிவதற்குள் நடக்க வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்படும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஆளுநர் உரையானது ஏதோ நடந்து விட்ட சில நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி, சில விவரங்களைக் கூறி ஒரு விவரப் பட்டியல் போன்று கோச்வைப்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்குபடுத்தப் பட்ட பட்டியலைப் போன்று இருக்கிறதே ஒழிய அரசாங்கத்தின் திட்டங்களைச் சொல்கின்ற ஒரு தஸ்தாவேஜுவாக இல்லை என்பது மிகவும் பெரிய ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. இந்த நேரத்திலே—சூழ்நிலையிலே ஆளுநர் மூலமாக அம்மாதிரியான திட்டங்களை யெல்லாம் அறிவிப்பதைவிட அமைச்சரவை மூலமாக, முதல் அமைச்சர் மூலமாக அம்மாதிரி விஷயங்களை—திட்டங்களை அறிவிக்கலாம் என்று நினைத்து, அடுத்த பட்ஜெட்டிலே அறிவிக்கலாம் என்று ஒத்திவைத்திருக்கக்கூடும். என்று கருதுகிறேன். நான் இப்படிச் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற அரசியல் சூழ்நிலையாகும்.

ஆளுநர் உரையிலே இருக்கின்ற விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னால் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசும்பொழுது மத்திய அமைச்சர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு மத்திய அமைச்சர்கள் கூறுவது எல்லாம் கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். முதலில், மத்திய அமைச்சர்கள் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அடுத்ததாக, இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் உள்ளவர்கள். அடுத்ததாக அவர்கள் இந்திய அரசிலே அமைச்சர்களாக உள்ளவர்கள் என்பதை கருத்தில் கொண்டால், மாநிலத்திலே நடக்கும் விஷயங்களிலே அவர்கள் அக்கறை கொள்வதும், எதிர்க்கட்சிகளைப்பற்றி விமர்சிப்

1973 பிப்ரவரி 7]

பதும் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநிலத்திற்கு அளிக்கப்படுகிற பணம் சரியான முறையிலே செலவழிக்கப்படுகின்றதா என்பதில் கவலைகொள்வதும் அவர்களது இயல்பான கடமை ஆகும். இந்த முறையில் கடமையாற்றுகின்ற விஷயங்கள், வாதங்கள் எல்லாம் இந்த மாநிலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு ஏன் ஆத்திரத்தை உண்டாக்க வேண்டும்? கடமை தவறியவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருவது இயல்பு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழ்நாட்டில் வரவு-செலவு சரியாக நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியும், அதற்குத் தலைவராக எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இருக்கின்ற முறை இருக்கின்றது. மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்கள் மாநில அரசாங்கத்தின் கணக்குகளைப் பார்க்க எப்பொழுதும் உரிமை பெற்றவர்கள் அல்ல. ஆனால் அந்த அதிகாரம் பெற்றிருக்கிற உறுப்பினர் ஒருவேளை தனக்கு அந்த அதிகாரம் வேண்டாம் என்று நினைக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சரவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, அதேநேரத்திலே வரவு செலவுக் கணக்கைப் பார்ப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள் என்றே அல்லது அந்தக் கணக்கைப்பற்றித் தான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றே கருதியிருந்தால் அது சரியானது அல்ல. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாநில அரசின் மூலம்தான் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணம் சரியாக மக்களுக்குப் போகிறதா இல்லையா என்று கவலை கொள்வது நியாயம் என்று மட்டும் கூறினேனே தவிர இங்குள்ள வரவு செலவுக் கணக்கைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அந்த பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். அந்த வரவு செலவுக் கணக்கில் எவ்வளவு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது எனக்குப் புரியும். அது வேறு விஷயம். அந்த இடத்திற்குச் செல்ல நான் விரும்பவில்லை. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் கடந்த வறட்சிக்காலத்திலே பணம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், அது சரியாகச் செலவிடப்படவில்லை என்றும் ஒரு புகார் எழுந்திருப்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக இப்படிச் குற்றஞ்சாட்டிவிட்டுப் போகக்கூடாது. வறட்சி நிவாரணத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டது சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த வறட்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று எனக்கு தெரிந்தாக வேண்டும். எந்த வேலைக்கு, என்ன பணம் கொடுக்கப் பட்டு அது சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை? ஏதோ போயிருக்கிற புதிய கட்சிக்கு வெண்சாமரம் வீச வேண்டுமென்பதற்காக இங்குள்ள ஆளுங்கட்சியின்மீது குறை கூறுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: விளக்கம் சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குற்றச்சாட்டுகளும், அதற்கான பதில்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்திலேயும் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, நாங்கள் ஏதும் சொல்வதைக் கேட்டு ஆத்திரம் கொள்ளாமல் இருக்கின்ற நியாயத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர்களுக்கு நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள், பணம் கொடுத்தார்கள், அதைச் சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர்கள் சட்ட மன்றத்திலே பேசும்பொழுது—பொதுக் கூட்டங்களிலே எப்படியும் பேசலாம், ஆனால் சட்டமன்றத்தில்—பொறுப்போடு சொல்ல வேண்டும். யாருக்குக் கொடுத்தார்கள், என்ன தவறுகள் நடந்தன என்று அவர்களுக்கு விவரம் தெரிந்தால் சொல்லட்டும், தெரியாவிட்டால் பரவாயில்லை, பேசிவிட்டுப் போங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுவதாகக் கருதக்கூடாது. பொறுப்புணர்ந்து பேசுவதுதான் ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் கடமையுமாகும். பொறுப்பற்ற முறையில் பேசும் உறுப்பினராக என்னைக் கருதிக் கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால் இந்த மாநிலத்திலே உங்கள்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு சுமத்தப் பட்டிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, வறட்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்த வறட்சிக்கு, எந்தப் பணம் சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் அதை விட்டுவிட்டு வேறென்றுக்குப் போகிறார்கள். அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமானால் இந்த மன்றத்திலே விவாதிப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது. வறட்சிக்குப் பணம், மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தது, சரியாகச் செலவு செய்ய வில்லை, ஊழல் இருக்கிறது என்று மொத்தமாகச் சொல்லிவிட்டுப் போகக் கூடாது. சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளை விவரமாகச் சாட்டினால் பதில் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சொல்வதைப் பொறுப்போடுதான் சொல்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிலுள்ள அமைச்சர்கள் மாநிலத்தைப் பற்றிக் கூறுவதைப் பற்றி திரு. கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மத்திய சர்க்காரிலுள்ள அமைச்சர்கள் மாநிலங்களிலுள்ள அமைச்சர்களைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது பொறுப்போடு பேசவேண்டும். அவர்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். பொறுப்போடு பேசுவது எல்லோருக்கும் சமம். பொறுப்பு என்பது ஒருவருக்கு மட்டும் உரியதல்ல. அவ்வளவு பேருக்கும் பொறுப்போடு பேச வேண்டுமென்ற அக்கறை இருக்க வேண்டும், அப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைக்கு திரு. கணபதி அவர்கள் இன்னொன்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின்மீது விசாரணைக் கமிஷன் வைப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா, அப்படிச் சொல்லலாமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிப்பது நாம் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நான் இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால், வறட்சியைப் பற்றி அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை, எனவே, அவர்கள் தெரியாத விவரத்தைச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உங்களுடைய தஸ்தாவேஜிலேயே இருக்கிறது. 17 கோடி ரூபாய் கொடுத்தார்கள், சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 17 கோடி ரூபாய் கொடுத்தார்கள், சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று தஸ்தாவேஜில் இருக்கிறதா? எந்த தஸ்தாவேஜில்?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் கொடுத்த தஸ்தாவேஜில்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நாங்கள் கொடுத்த பதிலில், நாங்கள் சரியாகச் செலவு செய்யவில்லை என்று இருக்கிறதா? அப்படியானால் அதைத் தாங்கள் ரொம்பவும் படித்திருக்கிறீர்கள். தமிழையாவது சரியாகப் படிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மிக்க நன்றி. இனிமேல் அதிகமாகப் படிப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறேன். இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட விஷயம், இம்மாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலையிலே இந்த அரசு இன்னும் அதிகமான தவறான நடவடிக்கைகளைச் செய்யாது என்ற உறுதி ஆளுநர் உரையில் இல்லை. இங்கு பேசிய திரு. கணபதி அவர்கள் மாநில அரசின் மீது விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்டுள்ளார்கள். மாநில அரசின்மீது விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. மாநில அரசின்மீது விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சனை. ஆனால் மாநிலத்தை ஆளுகின்ற அமைச்சர்கள் பலரின் மீது குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை விசாரிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த அமைச்சர்கள் மாநில அரசினுடைய ஒரு அங்கமாகும். இந்த மாநில அரசுக்கென்று தனியாக ஏதேனும் உரிமைகள். மதிப்பு அரசியல் சட்டத்திலேயிருந்தால் அந்த உரிமையும், மதிப்பும் இந்த அமைச்சர்களுக்கும் உண்டு. இந்த மாநில அமைச்சர்களின் மீது எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் அங்கத்தினர்கள் பொறுப்போடு சொல்லலாம். மத்திய அரசில் உள்ளவர்கள் மாநில அரசின்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. க. அன்பழகன்]

மீது விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவது மாநில அரசுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளிலே தலையிடுவதாக ஆகும். அந்தக் கருத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அமைச்சர்களை அரசிலிருந்து பிரித்துப் பேசுவது அரசியல் சட்டப்படி ஒத்து வராது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தைப் பற்றி இன்னொன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற வாதத்திற்கு வலிவூட்டுவதற்காக இராஜமன்னார் குழு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மத்திய அரசுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள், மாநில அரசுக்கு எந்தெந்த அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே இதுபற்றித் தெளிவாக விளக்கி யிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சனை இல்லை. திரு. கணபதி அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் மீது கமிஷன் போடுவதைப்பற்றிக் கூறியிருப்பதால் நான் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டப்படி ஒரு மாநில அரசு is a constitutional body. It derives its powers from the Constitution. Similarly the Central Government derives its powers from the same Constitution and the powers of both Central and State Governments have been enumerated in the Constitution and they should not make inroads and trespass into the fields which have been assigned by the Constitution to the respective Governments both Central as well as State Governments. The argument of my learned friend is, if charges are levelled against State Government, then the Central Government is competent to appoint an Enquiry Commission. Then the question arises if similar charges are levelled against the Central Government, who is the authority to ask for the appointment of Enquiry Commission against the Central Government? If there is no provision to bind the Central Government or if there is no higher authority which can appoint an Enquiry Commission against the Central Government, how can they claim similar power is vested in Central Government to appoint an Enquiry Commission against State Government?

[Thiru M. A. Latheef] [1973 பிப்ரவரி 7]

There is no provision whatever in the Constitution empowering the Central Government to appoint Enquiry Commission against a properly constituted State Government. Such a thing is against the letter and spirit of the Constitution and opposed to the concept of democracy and also the provisions and soul of the Constitution, from which we all derive our rights. It is from this legislature the duties and obligations are passed on to the executive and they have to be discharged by the Ministry which is responsible to this House. This House alone is competent to censure or go into the conduct of the Ministry and no one else has the right. No power on earth can appoint an Enquiry Commission against the State Government.

THIRU K. SUPPU : On a point of order, Sir. Is there no limit to this? The member goes on talking. It is a point of order or clarification? What is the use of allowing such talks.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is a limit. The hon. Member must sit down when the Chair is on its legs. First, the hon. Member must understand his own limitation. Under no circumstances, any Member need 'advise' the Chair. That is the first point. The hon. Member must understand it.

He never raised the point of order. He only asked the permission of the hon. Member and he yielded and then only he rose to speak. So this is not a point of order.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : An hon. Member could interrupt only through a point of order. If an hon. Member wants information, he can speak only at the end. But you allowed him to speak but he did not raise a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலே நீங்கள் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் நின்று கொண்டிருக்கும்போது வேறு யாரும் எழுந்து நிற்கக்கூடாது. நான் விரும்பினால் எந்த நேரத்திலும் யாரை வேண்டுமானாலும் பேச அழைக்கலாம். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஸ்பீக்கருக்கு அட்வைஸ் கொடுக்கும் முறை சரியல்ல. சஜ்ஜஷன்ஸ் கொடுக்கலாம். அட்வைஸ் கொடுப்பது சரியல்ல.

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சு ஒரு சட்ட நுணுக்க விவாதத்திற்கு உரியதாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சட்ட நுணுக்க வாதங்களைச் சட்டசபையில் செய்வதில்லை. இங்கு ஜனங்களின் பிரதிநிதி என்ற வகையிலேதான் பேசுகின்றேனே தவிர, சட்ட நுணுக்கங்களை அறிந்து கொண்டு வாதம் செய்ய வரவில்லை. அதற்கு வேறு இடம் இருக்கிறது. ஊழலை விசாரிக்க கமிஷன் போட வேண்டுமென்ற நிலைமை மாநிலத்தில் பரவலாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இல்லையென்று மறுத்துவிட முடியாது. இப்போது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது உண்மைக்கும், சட்டங்களுக்கும் இடையே வெகுதூரம் இடைவெளி இருக்கிறது. அந்த இடைவெளி ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடைவெளி அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது.

இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், வேண்டுமானால், பெருவாரியான அரசியல் கட்சிகள் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சாட்டி எல்லா இடங்களிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். இங்கும் பல நோங்களிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போதெல்லாம் “ஆதாரம் எங்கே? எங்கே?” என்று கேட்கப்படுகிறது. இப்போது இந்த அமைச்சரவையில் இருப்பவர்கள்மீது கொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று இந்த அமைச்சரவை இந்தச் சபையில் ஒரு விளக்கத்தை வைத்து அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க அதிகாரம் இல்லையென்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லி விட்டு ஏன் மத்திய அரசுக்குப் பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்று புரியவில்லை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நிலையில் இந்த அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்களும் சரி, ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியின் அங்கத்தினர்களும் சரி பேசிக் கொண்டு வருவது இந்த மாநிலத்தின் அரசியலுக்கு நல்லதல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சரியானதா இல்லையா என்பது சபையில் தீர்க்கப்படக்கூடிய விஷயம் அல்ல. கோர்ட்டுக்குச் சென்றால் கோர்ட்டில் இருக்கும் நிலைமையில்

[1973 பிப்ரவரி 7]

சாட்சிகளை விசாரித்துத் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, ஒருவரே வாதியாகவும், பிரதி வாதியாகவும் இருந்து கொண்டு குற்றமே இல்லையென்று சொல்லுவது சரியல்ல. குற்றம் இருக்கிறது என்று மாநிலத்திலுள்ள பெருவாரியான மக்கள் சொல்லுகின்ற நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள அரசு என்று சொல்லும்போது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்திய முறையில் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடுவதுதான் நியாயம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதிலே ஒன்று மத்திய அரசு விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும் அல்லது தாங்களே ஒரு விசாரணைக் கமிஷனுக்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். இதிலே எந்த வழி என்று மிக விரைவில் தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டுமென்பது தான் மாநிலத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையாகும்.

உண்மைக்கும் சட்டங்களுக்கும் சரியான தொடர்பு இல்லை, இடைவெளி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை மாநிலத்திலுள்ள பெருவாரியான மக்கள் ஆதரித்து தேர்ந்தெடுத்து அமைச்சரவையில் உட்கார வைத்தார்கள் என்பது உண்மை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் இந்த மாநில அமைச்சரவையின்மீது மிகப் பெருவாரியானவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் இங்கிருக்கும் சட்டசபையிலே 172 பேர் பலம் இருக்கிறது. ஆகவே, உண்மைக்கும் சட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாத சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட அனுபவத்தினால்தான் ஒவ்வொரு சட்டமும் படிப்படியாக மாறி வந்திருக்கின்றன.

இவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மிகவும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் டிசம்பர் 2-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிலும் உண்மைக்கும் சட்டத்திற்கும் மாறுபட்ட நிலைமை இருக்கிறது. அன்று இங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும் சட்டசபை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் ஏறி இருக்கும் விஷயங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அதற்கும் சட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. சட்டமும் உண்மையும் சரியாகப் போனால்தான், ஒத்துப் போனால்தான்,

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

பொருந்திப் போனால்தான் ஜனநாயகம் சரியாக இயங்க முடியுமே தவிர அது இல்லாவிட்டால் ஜனநாயகம் சரியாக இயங்க முடியாது என்பதுதான் கடந்த கால சரித்திரத்தில் இருந்து புரிந்து கொள்ளுகிற நிலைமையாகும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஆளுநர் உரை மீது இரண்டொரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் வருமான வரிக்காரர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்ற விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். வருமான வரிக்காரர்களுக்குச் சலுகை அளிப்பதன் மூலம் தொழிலில் மூலதனம் போடுவது பெருகும் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும் போது சமுதாய மாற்றத்திற்குச் சரியான குறிக்கோள், நோக்கம் எதுவும் இல்லை என்பது வெளிப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் சோஷலிசத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் குறிப்பிட்ட வருமான அளவுக்கு வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும். பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையிலும் ஒவ்வொருவரும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்கு மேல் பணம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, மிச்சமிருக்கும் பணத்தைத் தொழிலில் போட வேண்டும் அல்லது பாங்கில் போட வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை கூறி இருந்தார் என்றால் சிறப்பானதாக இருக்கும், சோஷலிசத்திற்குப் பொருந்தியதாக இருக்கும். வருமான வரிக்காரர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அவருடைய மன ஓட்டம் இருக்கிறது என்றால், சிந்தனை போக்கு இருக்கிறது என்றால் அது சோஷலிசக் கொள்கைக்கு உகந்தது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்து பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவுக்கு வந்த பிறகு உடனே மாநிலம் முழுவதும் அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளாமல் மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியில் மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு மற்றவற்றுக்குப் பிறகு சட்டம் வரும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் ஏன் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இம்மாதிரிக் காரியங்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1973 பிப்ரவரி 7]

செய்யும்போது திடீரென்று செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பல்வேறு விதமான சந்தேகங்கள், பல்வேறு விதமான கஷ்டங்கள், பல்வேறு விதமான சிரமங்களுக்கெல்லாம் ஆளாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் 1968-ம் வருஷம் நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்களுடைய லட்சியத்தை சோஷலிசமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பேசினேன். அப்போது இங்கிருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் என்னிடத்தில் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு லட்சியம் இல்லையென்று கருதுகிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். லட்சியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது ஆராய்ச்சி அல்ல, அதை நீங்கள் வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று கூறினேன். இன்றைக்குக் கூட அதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. நான் கூறியது மிகவும் சரியானது என்பது பல காரணங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மணி அடிக்கப் பட்டது) எங்காவது செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு லட்சியம் வேண்டும். இன்ன இடத்திற்குச் செல்லுகிறோம், இன்ன வழியில் செல்லுகிறோம், இன்ன வகைகளில் செல்லுகிறோம் என்று திட்டமிட்டுச் செல்ல வேண்டும். லட்சியம் இல்லாத அரசாங்க அமைப்பில் வந்ததால் பலவற்றை நிர்ணயிக்கும் அவசியமில்லாமல் போய்விட்டது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்குள்ளேயே போட்டியும், தவறாக வசதிகளைப் பெருகிக் கொள்ளும் உணர்வுகளும் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக சூப்பர் மார்க்கெட்ஸ் மூலமாகவும், கன்ஸூமர் கோவாப்பரேட்டிவ் மூவ்மென்ட் வழியாக புத்துயிர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகச்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எ. ஆர். சுப்பையா]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் அது மட்டும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. காரணம், பெர்டிஸைஸ், இரும்பு, சிமென்ட் போன்றவைகளின் விலைகள் ஆண்டுக்காண்டு ஏறுமுகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவற்றின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டால்தான் நாம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வழி ஏற்படும். எஸ்.டி.வி. மூலம் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று பரவலாக பேச்சு பேசப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசும் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி நம் அரசு யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வது என்று வரும்போது அதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நெல் போன்றவற்றை சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

உா விநியோகம் சம்பந்தமாக இப்போது நம் தேவைக்கு பாதிதான் இருக்கிறது. 72-73-ல் 2.74 லட்சம் டன் தேவை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் 1.39 லட்சம் டன்தான் விநியோகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விநியோகத்திலும் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. எனவே நன்கு விநியோகம் செய்வதற்கு தக்க வழிவகைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ப்ளாக் லெவலிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட வழி இருக்கிறது. தங்கள் இஷ்டம் போல் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவே கார்ட் லிஸ்டம் மூலம் கொடுக்க வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கலாம். கார்ட் லிஸ்டப்படி பி.டி.ஓ. மூலம் அல்லது அக்ரிகல்ச்சரல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபிஸர் மூலமும் கொடுக்கக் கூடிய நிலை இருந்தால் உரம் சர்க்கார் விலைக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ரூரியாவை எடுத்துக்கொண்டால் 50-ல் இருந்து 75 சதவிகித உயர்வாக இருக்கிறது, அதைக் குறைக்க வழி ஏற்படும்.

நீர் வழங்கல் சம்பந்தமாக புதுமுறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. ராஷனலைசேஷன் அன்ட் மாதர்னேஷனல்-க்காக திட்டம் வரவேற்கக் கூடியது, காவேரி திட்டம் குறித்து திட்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1973 பிப்ரவரி 7]

வகுக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தடி நீர்வளத்தை கணக்கிட 11 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது மத்திய அரசின் ஒப்புதல் கிடைப்பதில் உள்ள தாமதத்தினால் அந்த நல்ல காரியம் செயல்முறைக்கு வர தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிகிறது. ப்ளானிங் கமிஷனில் இது குறித்து அழுத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாசன வசதிகளை சீரமைத்து காலத்திற்கேற்றவாறு மாற்றியமைப்பதால் எல்லோருக்கும் நன்மை கிடைக்கும்.

நம் மாநிலத்தில் கடாநா, ராம நதித் திட்டம் இவை முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றன. கருப்பா நதித் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது இவைகளுக்கும் புதுதிட்டத்தை விரிவு படுத்தலாம். மேற்கு மலைத் தொடர் மேம்பாட்டுக் கழகம் அமைப்பது குறித்து சிந்திக்கவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கதொரு திட்டம். இதை கேரளாவும் வரவேற்கிறார்கள். அப்படி வைப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் மேற்கு மலைத் தொடரிலிருந்து கிடைக்கும் நீரை நன்கு விநியோகிக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். கவலை தரக்கூடிய விஷயம்தான் நான் மந்தவெளியில் பார்த்தேன், ஒரு டென்னிஸ் கோர்ட்டுக்கு ப்ளைட் லைட் போட்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் நாலேந்து தினங்களுக்கு முன் திருச்சியில் உள்ள முனிசிபல் கட்டடத்தில் ப்ளைட் லைட் போடப்பட்டு இரவு நிலவு இருக்கும் போது ப்ளைட் லைட் போட்டு மின்சாரத்தை விரையும் செய்கிறார்கள். நகர் புறங்களில் நிலைமை இப்படியிருக்க கிராமங்களில் மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. நகரங்களில் அலங்காரத்திற்காக ப்ளைட் லைட் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் குறைப்பதற்கு அபராதம் போடலாம். பியூசை எடுக்கலாம் நலம் சர்க்கார் கட்டடங்களிலாவது கட்டுப்பாடு செய்யலாம்.

திருச்சி முனிசிபல் ஆபீஸ் சர்க்கார் கட்டடம், அதற்கு முனிசிபல் கமிஷனர் இருக்கிறார். அவர் கூட தன் பொறுப்பை சரியாகச் செய்யாவிட்டால் யாரைத்தான் சொல்வது? ஆகவே

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

சர்க்கார் கட்டடங்களிலாவது இம்மாதிரி மின்சாரத்தை அதிகமாகச் செலவு செய்வதைக் கட்டுப்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வது திருப்திகரமாக இல்லை. ஆறு மணி நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வருத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாது கொடுப்பதாக அறிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கிராமத்தில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் இல்லாது அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக மழை இல்லாமல் இந்த ஆண்டு மழை பெய்து கிணறுகளில் எல்லாம் தண்ணீர் வந்திருக்கிறது. 6 மணி நேரம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்களே அதையாவது அதிகாரிகள் ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தவேண்டும். காலை 5 மணிக் கே நிறுத்தி விடுகிறார்கள். 7 மணி வரை கிடையாது. காலை நேரத்தில் தான் ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் எழுந்து குளித்து தங்கள் நடை முறைவேலைகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் காலையில் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். லோட் டென்பாச் சென்டர் ஈரோடு, டி சென்ட்ரலைஸ் செய்யும் இந்தக் காலத்தில் சென்ட்ரலைஸ் செய்து ஈரோட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த இடத்திற்கு அவசியம், எந்த இடத்திற்கு பொருத்தமாக இருக்கும், எதை எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று வழிவகுத்தால் நலமாகயிருக்கும்.

கோவாப்பரேட்டிவ் மில்க் சொசைட்டிஸ் தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. கிரெடிட் சொசைட்டிஸ்க்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. டயரி டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று தனியாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ரிசர்வ் பாங்கி லிருந்து ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். க்ரெடிட் சொசைட்டிஸ் மூலம் கோவாப்பரேட்டிவ் மில்க் சொசைட்டி களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. மில்க் கமிஷனர் சிபார்சின்பேரில் சென்ட்ரல் பாங்க் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பால் இங்கே வாங்கிக்கொள், கடன் கொடுப்பது மட்டும் க்ரெடிட் சொசைட்டிஸ்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1973 பிப்ரவரி 7]

கொடுக்கவேண்டுமென்று புது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பல மில்க் சொஸைட்டிகள் செயல்பட முடியாமல் இருக்கின்றன.

மதுரைப் பகுதியில் 35 லட்சம் ரூபாய்க்கு இன்று கடன் மனுக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சென்ட்ரல் பாங்கில் உள்ளவர்கள் கடன் கொடுக்க தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மில்க் சொஸைட்டிகள் ஸ்தம்பித்திருக்கின்றன. மின்சாரம் விஷயமாக நாலேந்தாண்டுகளாக எச்சரிக்கை செய்து கொண்டிருந்தோம்.

நெய்வேலியில் உள்ள குறைபாடு குறித்து மத்திய அரசு தலையிட்டிருந்தால் இன்றைய குறைபாடு போக்கப்பட்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை கோவாப்போட்டில் மில்க் சொஸைட்டிஸ்க்கு ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கின் உத்தரவு காரணமாக மில்க் சொஸைட்டிஸ் ஸ்தம்பித்திருக்கின்றன. எனவே அரசாங்கம் உடனடியாக தலையிட்டு அவற்றை நன்கு செயல் முறைக்குகொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சபையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று பார்வார்டு பிளாக் சட்டியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவையானது உணவு. இதிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கு, அதற்குரிய முயற்சிகளைத் தகுந்த முறையில் தகுந்த காலத்தில் எடுத்ததற்காக அரசை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்திக்கு—கிரின் ரெவல்யூஷன், ஓயிட் ரெவல்யூஷன்—பசுமைப் புரட்சி, வெண்மைப் புரட்சி வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு பயிர்களுக்குத் தேவையான பெர்டிலைசர் ரகங்களையும், அவைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களையும் தடுப்பதற்கு வேண்டிய மருந்து வகைகள், பெஸ்டிசைட்ஸ் ஆகியவைகளையும் அவ்வப்போது கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கே. கந்தசாமி]

எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலயிடங்களில் தனிப்பட்ட சிலர், சமுதாய விரோதிகள் சிலர், அதிக விலைக்கு வற்று பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். என்பதை அறிகிறோம் அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக ஹெண்டின் என்ற மருந்து பருத்திக்குத் தேவைப்படுகிறது. பாலிடால் என்ற மருந்து நெல்லுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அது பி.டி.ஆ. ஆபீசில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் வெளிமார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி விசாரிக்கும்போது அவர்கள் சிக்காமல் தப்பித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அரசு என்று சொல்லவில்லை. தக்க நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மருந்துகளைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்களை இப்படி ஊக்குவிப்பதன் மூலமாகத்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக்கமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு, வங்காள தேச யுத்தத்தின் காரணமாக அமெரிக் காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்த உரவகைகளை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். இருப்பினும் அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் நல்லது. இனியாவது எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மின்சாரத்தைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் மிகத்தெளிவாக தெரி வித்தார்கள். பற்றுக்குறை இருந்தபோதிலும், விவசாய உற்பத்திக்கு பாதகம் இல்லாத வகையில் மின்சார சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மதுரை மாவட்டத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு முன்னிடம் அளித்து மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழை பெய்யாத காரணத்தால் பஞ்சப்பிரதேசமாக இருந்தாலும், விவசாயம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அது பாழாகி விடாமல் நல்லமுறையில் விளைந்து வருவதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல உறுப்பினர்கள் மின்சார பற்றுக்குறையைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு ஆலோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சி, ஆளாத கட்சி என்று பார்க்காமல், கூட்டுக்கட்சி, வேண்டாத கட்சி என்று கருதாமல், அத்தனைக்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 9]

கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து, இந்த தமாஷா என்று சொல்கிறார்களே, சினிமா போன்றவற்றிற்கு. டிராமா போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தை துண்டித்து, விவசாய உற்பத்திக்கு, தொழிற்சாலைக்கு அந்த மின்சாரத்தைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதை ஒரு கூட்டு அறிக்கையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு ஒப்பந்தமாக, ஒரு வேண்டுகோளாக கொடுத்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மனிதனுக்குத் தேவை உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் தான். பின்னர் தான் லக்சரி வரும். மனிதனுக்கு வேண்டிய செளகரியம் பிறகு தான். சினிமா என்பது ஒரு லக்சரி தான். சினிமாத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் அரசுக்கு வேண்டாதவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அதைத் துண்டித்தார்கள் என்று சொல்வார்கள், அதற்காக அரசியல் பிரசாரம் வரும் என்று மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களைக் காப்பாற்றத்தான் அரசு இருக்கிறது. ஆகவே, சினிமா, நாடகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வதை நிறுத்தி, தொழிற்சாலைகளுக்கு தருவது, விவசாயிகளுக்குத் தருவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசு செய்கிற நல்ல பல சாதனைகளை, நன்மைகளைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறை கூறுவதற்கு உரிமையிருக்கிறது. சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ எதிர்க்கட்சியில் நாங்கள் தான் ஒரு சிலர் இருக்கிறோம். எதிர்க்கிறோம், அரசைக் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் அதை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நேற்று பேசுகிற போது சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன் போற்று வதைப் போற்றுவதற்கும், தாற்றுவதைத் தாற்றுவதற்கும் மனிதத் தன்மை வேண்டும். அந்த ஜனநாயகப் பண்பு இருக்கவேண்டும். வேண்டாதவர்கள் ஆளுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் செய்கிற நல்ல காரியங்களைத் திரித்துக் கூறுவது அரசியல் மரபாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய பண்பு நல்லதைப் போற்றுவதும், தகாதவற்றிற்கு கண்டனம் எழுப்பி

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கே. கந்தசாமி]

வதும் தான். நாங்கள் அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள். அது தான் எங்கள் தலைவர் தேவரின் பண்பு. நேதாஜி அவர்களின் கொள்கை. அந்தப் பண்பின் அடிப்படையில் நாங்கள் செயல்பட்டு வருகிறோம். இன்றைக்கு கலைஞர் அரசு மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது. ஆகவே, அதைப் பாராட்டுகிறோம்.

இன்றைக்கு இந்த அரசு பஸ்களை தேசியமயமாக்கி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் தேசியமயமாக்கிவிட்டால் போதாது. மற்ற மாவட்டத்தில் அதை அமுல்படுத்துவதற்கு ஏன் காலதாமதம் என்று கேட்டார்கள். ரூ. 10,000 தான் பணம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கும் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல கருத்துதான்; ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை அவர்களுடைய தலைவரிடத்தில் புதிதாகச் சேர்ந்திருக்கிற கட்சியின் தலைவரிடத்தில் சொல்லி, வலியுறுத்தி, அவர்கள் ஆளுகிற மாநிலத்தில் சட்டமாக கொண்டுவந்தால் அது ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கும். அதை அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் அந்தக் கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம் என்பதாகும். இந்த அரசே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறவில்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி: அப்படியானால் நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்வது, தமிழக அரசு இந்த மாநிலத்தில் தனது லட்சியம் சோசலிசம் அடைவது என்ற குறிக்கோள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை அரசியல் இலக்காகக்கொண்டிருக்கும் மத்திய அரசை விட, தன்னுடைய குறிக்கோளின் முதல் படியாக கழக அரசு பஸ் தேசியமயக் கொள்கையை அமுல் படுத்தியிருக்கிறது, அதைப் பாராட்ட வேண்டும். இதில் மாற்றுக்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று சொல்லக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

எதிர்ப்பது என்ற பெயரால் இங்கே வருகிற எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பது என்பது நல்லதல்ல. இந்த அரசு நாத்திகப் பிரசாரம் செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஆஸ்திகர்கள் தான். மீனாட்சி கோவிலில் கடைகள் கட்ட வேண்டுமென்ற பிரச்சனை எழுந்தபோது நாங்கள் அதை ஆதரிக்க வில்லை. அது ஆஸ்திகர்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்று எடுத்துக் கூறினோம். அதை நிறுத்தவேண்டுமென்று அறிக்கை விட்டோம். எங்கெங்கே அவசியம் என்று தெரிகிறதோ, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் நாங்கள் எங்கள் ஆலோசனைகளை, அறிவுரைகளை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் பார்வார்ட் பிளாக் கட்சி தவறியது இல்லை. அந்த அளவுக்கு பினைண்ட் சப்போர்ட்டர்ஸ் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உசிலம்பட்டி எனது தொகுதியிலுள்ளது. அதைப்பற்றி ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். வெகு காலமாக அது 'லாங் நெக்லெக்டெட்' அண்டு இக்நோர்டு ஏரியா' என்ற அளவில் ரொம்ப காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்ட, நிர்தாட்சனயப்படுத்தப்பட்ட பகுதி, அங்கே தொழில் வளம் எதுவும் கிடையாது. அங்கே தொழிற்சாலை எதுவும் கிடையாது. அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சில மூலப்பொருள்கள், தாதுப்பொருள்கள் இருப்பதாக வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்பொழுது—முன்னர் அரசு அதை வேண்டுமென்றே புறக்கணித்துவிட்டிருக்கிறது, அதற்கு அரசியல் காரணம் இருக்கிறது—இன்றையதினம் நமது தமிழக அரசு, ஏழை எளியவர்களுக்காக இருக்கிற அரசு, சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட பிச்சைக்காரர்களை தேடிப் போய் உதவுகின்ற அரசு, உசிலம்பட்டியை ஏன் பிற்பட்ட பகுதி என்று கூறவில்லை என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து உசிலம்பட்டிப் பகுதியை தொழில் வளர்ச்சி இல்லாத பிற்பட்ட பகுதி என்று சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும். அங்கே சில சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும் அங்கே சில தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டும்.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக. அங்கே டி. பி. ஆஸ்பத்திரி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். சில பகுதிகளில் பல மக்கள் அந்த வியாதியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படவேண்டும் என்பது நீண்ட நாளையக் கோரிக்கை. அதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீரைப் பொறுத்த அளவுக்கு அங்கே கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. வைகை டாமிலிருந்து நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. முடிந்த அளவுக்கு மாடர்னேஷன் ஸ்கீம் மூலம் சர்பிளஸ் வாட்டர்ஸ் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட தண்ணீரைக்கொண்டு இப்படி விட்டுப்போன பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் பெரும்பாலும் மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் மிகப் பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு கலைஞர் அவர்கள் வந்ததற்குப் பின்னால் பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்று ஒரு துறையை ஏற்படுத்தி, ஒரு அமைச்சரைப் போட்டு, அவர்களுடைய நலனில் மிக அக்கரை கொண்டு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். நான் இதை இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் அங்கே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய குறைகளை சொல்வதற்கு ஆள் இல்லை. அதைச் சொல்லாமல் இருந்த காரணத்தினால் தான், அந்தப் பகுதி மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய, குறிப்பாக முக்குலத்தோர், கள்ளர், அகமுடியர், தேவர்மார்கள் மிகவும் பெரும்பாலானவர்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். பாதிக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அவர் கொடுக்கக்கூடிய உத்தியோகங்களில், அவர்களுக்கு ரெப்ரெஸன்டேஷன் இல்லை. அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏறக்குறைய 1½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள், கணக்கெடுத்துப் பார்த்ததில் பிற்பட்டவர்கள் 200 ஜாதியினர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 200 ஜாதியினர் இருந்தாலும் கூட, முக்குலத்தோர் பாதிக்கு மேற்பட்ட பேர்கள் அதில் எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக 500 கெஜெடெட் போஸ்டுக்கு செலக்ஷன் வருகிறது என்று

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

வைத்துக்கொண்டால், பிற்பட்டவர்களுக்கென்று 10 போஸ்டுகள் ரிசர்வ் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதில் 5 ஸீட்களாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். இதுவரையில் அம்மாதிரி நியாயம் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக, எம்.பி.பி.எஸ்., என்ஜினியரிங் படிப்பு சம்பந்தமாகவும் இப்படி ரிசர்வேஷன் செய்து பிற்பட்டவர்களுக்கு, சமுதாயத்தில் பிற்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் பொருளாதாரத் துறையில் மக்களிடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை நீக்க முடியும். நமது கலைஞர் அரசு மக்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை கவனிக்கும் அரசு. 'அன்ரெப்ரெசென்டெட் அண்டு அண்டர் ரெப்ரெசென்டெட்' என்று சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, பிற்பட்ட மக்களின் சார்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக இந்த வேண்டுகோளை விடுத்து, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, சில கருத்துக்களை தாங்கள் சொல்லிய காரணத்தினால் உண்மை நிலையை, தாங்கள் தலைமை ஏற்றிருக்கிற தலைமையினுடைய சிறப்பை உத்தேசித்து நான் சில விளக்கங்களை சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது சில விளக்கங்களை தலைவர் அவர்களே கொடுக்க முடியாது, சில விளக்க உரைகளை, சில கருத்துக்களை தலைவர் அவர்களே கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால், ஏதாவது விளக்க உரைகள், கருத்துக்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், இந்த அவையே அதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், யார் பேசும்பொழுதும் மற்றொருவர் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது என்பது பார்லிமெண்டரி ஜனநாயகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு முறையாகும். நீதிபதிகள் தீர்ப்புச் சொல்கிறார்கள். வக்கீல்களின் ஆர்குமென்டைக் கேட்ட பிறகு தான் நீதிபதி தீர்ப்புச் சொல்வது என்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதனாலேயே அவர்களுடைய ஆர்குமென்டைக் கேட்டபிறகு தான் நீதிபதிக்கு சட்டம் தெரிகிறது என்ற பொருளில் ஆர்குமெண்டு செய்யப்படுவதில்லை. அப்படி ஆர்குமென்டைக் கேட்ட பிறகு தான் தீர்ப்புச் சொல்வது என்பது ஒரு முறையாக

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த முறை கையாளப்படுகிறது. இங்கே ஏதோ தலைவருக்குப் போதிக்கும் வகையில், எஜு-கேட் செய்யும் வகையில் சிலர் பேசுகிறார்கள் என்ற வாசகங்கள் தங்களால் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக நான் இந்த விளக்கத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே அப்படியாரும், நானோ, மற்றவர்களோ, இந்த அவையிலே உள்ள எந்த உறுப்பினரும் அத்தகைய முறையில் எந்த ஒரு வார்த்தையையும் பயன்படுத்தமாட்டோம் என்பதைத் தங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், எதையும் ஒருவரே தெரிந்திருக்கிறார்கள், தனக்குத் தான் எல்லாம் தெரியும் என்று சிலர் பேசுகிறார்கள் என்று தாங்கள் சொன்னது நல்ல எண்ணத்தில் சொல்லியிருந்தாலும், தவறான கருத்து சிலருக்கு ஏற்படலாம்--என்னிடம் கூட சிலர் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள்--அப்படி தவறான கருத்துக்கு இடம் கொடுக்காமல் தாங்கள் இதைப்பற்றி இந்தப் பேரவையிலே விளக்கிவிட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே தாங்கள் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று சொன்னால் நான் குறுக்கிடவே மாட்டேன். வேண்டுமானால் நான் பேசுவதையே நிறுத்திவிடுகிறேன். தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தங்களுக்கு மிகுந்த மரியாதை வைத்திருக்கிறோம். தங்களுடைய அறிவிலும், ஆற்றலிலும் எங்களுக்கு மிகுந்த மரியாதை உண்டு. தயவுசெய்து தவறான கருத்துகளுக்கு இடம் ஏற்படாத வண்ணம் தாங்கள் இதற்கான விளக்க உரையை இங்கே தந்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு லத்தீப் அவர்கள் எழுந்து பேசுகிறார்கள் என்றால், நான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேன் என்ற முறையில் தான் பேசுகிறார்கள். அவர் பேசுகிறபொழுது, எதற்காகப் பேசுகிறார் என்று இன்னொருவர் கேட்கிறார். நான் பேச அனுமதித்ததற்குப் பின்னால்தான் பேசுகிறார் என்று அர்த்தம். நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். அவர் எழுந்து பேசுகிறார். உடனே சுப்பு அவர்கள் எழுந்து அவர் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டரில் பேசுகிறாரா, அல்லது பாயிண்டு ஆப் கிளாரிபிகேஷன் என்று பேசுகிறாரா என்று கேட்கிறார். பாயிண்டு

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 பிப்ரவரி 7]

ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தான் தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் தலைவரின் அனுமதியோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இன்னொருவர் அப்படிக்கேட்டால் தலைவரின் அனுமதியோடு அவர்கள் முரண்படுகிறார்கள் என்று தான் கூறவேண்டும். அதனால் தான் நான் சொன்னேன். அவர் பேசியதில் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தீர்ப்பு அளிப்பதற்கு தலைவர் என்ற முறையில் நான் சபையில் இருக்கிறேன். அதில் பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் இல்லை அல்லது இருக்கிறது என்று நான் ஒரு முடிவு சொன்னதற்குப் பின்னாலே, அதிலிருந்து மாறுபட்டுச் சொல்வதற்குக் கூட உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று நான் சொல்லமாட்டேன்.

நாம் இங்கே பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் முறையில்—நான் இங்கே அத்தனை பேர்களுக்கும் ஜூனியர் என்பதை ஒத்துக்கொள்வதில் தவறு இல்லை—நண்பர் லத்தீப் போன்றவர்கள் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதனால் எனக்கு எந்தவிதமான வருத்தமோ, கோபமோ வரப்போவது இல்லை. ஆனால், அட்வைஸ் பண்ணுகிற மாதிரி, அப்படிக்கூட தொனிக்கின்ற மாதிரி இங்கே சொன்னால் அதை நிச்சயம் யாரும் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள், விரும்பமாட்டார்கள். ஒரு உறுப்பினர் இந்தப்பக்கம் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார். அதற்கு எதிரான கருத்தை, உரத்த குரலில், கோபமான குரலில் இன்னொரு பக்கத்தில் மற்றொரு உறுப்பினர் எழுந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படிச் செய்வது உண்மையிலேயே அந்த உறுப்பினரை அவமதிப்பதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். இம்மாதிரி ஆலோசனைகள் சொல்லவேண்டுமென்றால், அமைதியாக ஒருவர் ஒருவராக எழுந்து கூறவேண்டும். அப்படித் செய்தால் இன்றைக்கு பூராவும் பேசலாம், நாளைக்கும் பேசலாம், வாரம் பூராவும் பேசலாம். பலரும் ஒரே சமயத்தில் எழுந்து பேசுவது என்பது முறையல்ல. சபையினுடைய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவியான கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறவர்கள், ஒருவர் ஒருவராக எழுந்து, ஒருவர் பேசி முடித்ததற்குப் பின்னாலே, அந்த உறுப்பினருக்கு முழு உரிமையையும் அனுமதித்த

1973 பிப்ரவரி 7] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

பிறகு, மற்றொருவர் எழுந்து அமைதியாகப் பேசினால், எனக்குக் கூட முடிவு சொல்வதற்கு ஒரு தல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் அப்படிச் செய்வது.

ஏதோ நான் இங்கே தலைவராக உட்கார்ந்திருக்கிறேன் என்றால், தலைவர் என்ற பாவனையில் உட்கார்ந்திருக்கிறேன், தலைவருக்குக் கட்டுப்பட்டு இங்கே நடக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறது. தலைவர் என்றால் ஏதோ ஒரு இயந்திர துப்பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு, பிரங்கி நாற்காலியில் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறேன் என்பதாகக் கொண்டு யாரும் பயந்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய தில்லை. நானும் இங்கே இந்தப் பேரவையில் ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் பாவனையாக தலைவராக இருக்கிறேன். இங்கு இருக்கும் தலைவரை மதிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு பாவனையை வைத்துக் கொண்டு, அதற்காக ஒரு முறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் எனக்கு இருக்கிற, நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற, அந்த உரிமையை வைத்துத்தான் நான் இங்கே பேசுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. பேரவையின் ஓவர்ஆல் கண்டிரோலுக் காக நான் இங்கே இருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையைக் கிளப்பிய தற்காக லத்தீப் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : சட்டப்பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, ஆளுநர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு நீண்ட காலத் திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, அவசரமாக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாக நான் கருத முடிய வில்லை. அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள அமைதியின்மை, சீர்குலைவுகள், சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவுகள், மாணவர்கள் படு மோசமாக தாக்கப்படுகின்ற நிலைமைகள் இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ஒரு சிறிய அளவாவது கருத்துத் தெரிவிக்கவில்லை என்பதையும்

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1973 பிப்ரவரி 7]

முக்கியமாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப் பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார், தி. மு. க. அரசானது ஏற்கனவே கொடுத்த பல வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அப்படிச் சொல்கிறபொழுது இந்தத் தி. மு. க. அரசானது சென்ற ஆறு ஆண்டு காலம் பதவியிலிருந்தும் கூட 1968-ல் தமிழகம் பூராவும் மேதினப் பிரிசாக படி அரிசித் திட்டம் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். படிப்படியாக அனைத்தக் கைவிட்டு, 1972-ம் ஆண்டில் 10-12-1971-ல் அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை கவர்னர் உரையின் போது, 82-வது விதியின்படி, பாது காப்புச் சட்டம் என்ற பெயரால் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் பிரச்சினை என்ற பெயரால் கைகழுவி விடப்பட்டது என்று சொன்னால், எவ்வளவு பெரிய மோசமான நிலைமையை இந்த சர்க்கார் அனுசரித்து வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, கொடுக்கக்கூடிய வாக்குறுதிகளைக் கூட உங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அண்மையில் கோவையில் நடைபெற்ற தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள உறுதியளித்த ஆளுநரும் சரி, கல்வி அமைச்சரும் சரி, முதலமைச்சரும் சரி—என்ன காரணத்தினாலோ யாரும் அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வில்லை. அவர்கள் கலந்துகொள்ளவில்லை என்று சொல்லும்போது ஆசிரியர் சமுதாயத்தை அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத நின்டாட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது இன்று படித்த மாணவர்களிடையே—பட்டம் பெற்றவர்களிடையே—ஒரு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை என்ற நிலை தொடர்ந்து ஏற்படுமானால். அதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தத் தவறுமானால், நாட்டிலே கொந்தளிப்பு ஏற்படும். அது அரசாங்கத்திற்கு உபத்திரவமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிப் பிரச்சனையைப் பார்ப்போமானால், ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர வர்க்க மக்கள் பொருட்களை வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலை ஏற்றத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சென்ற ஆண்டு பேசும்போது இருந்த விலைவாசியை விட 300 சதவீதம், 200 சதவீதம் இப்போது உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அன்றாடம் உபயோகப்படுகின்ற பால் விலை முன்னேவிட இப்போது விட்டர் 20 பைசா உயர்ந்திருக்கிறது. உயர்ந்துவிட்டதைப்பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. ஏனென்றால், கால்நடைகள் தீவனம் விலை அந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக, 70 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டை பிண்ணாக்கு 35 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. நானும் வியாபாரம் செய்வதால் எனக்கு விலை வாசியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். பருத்திக்கொட்டை விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாயாக இருந்தது, இன்று 96 ரூபாயாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அன்றாட உபயோகப்படும் பருப்பு வகைகளின் விலையும் உயர்ந்துவிட்டது, எண்ணெய் விலையும் உயர்ந்துவிட்டது. முன்பெல்லாம் எண்ணெய் தேய்த்து குளிப்பதென்றால், தலை நிறைய, வழிய வழிய எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பார்கள். இப்போது விற்கின்ற எண்ணெய் விலையில், தலைக்குத் தேய்ப்பதற்கு கூட எண்ணெய் வாங்க முடியாமல் இருக்கும்போது தேய்த்து குளிப்பதற்கு எங்கே வாங்க முடிகிறது. அதனால் தலையிலே ஒரு பொட்டு எண்ணெய் பெயரளவுக்கு வைத்துக் குளிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படித்தான் எண்ணெயில் பொரித்து சாப்பிட்ட காலம் போய் இப்போது அடுப்பில் வாட்டி பப்படமாகச் சாப்பிடும் நிலை வந்திருக்கிறது. இப்படி எல்லாப் பொருள்களும்—உளுத்தம்பருப்பு, துவாரம்பருப்பு, மற்ற பருப்பு வகைகள் எல்லாம் விலையேறிவிட்டன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் சாதாரண மக்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப்பார்த்து, விலைவாசியைக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 1964லே விலைவாசி ஏற்ற மறியல் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இன்று அதைவிட அதிகமான அளவில்—எக்கச்சக்கமாக விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படி விலைவாசி உயர்வும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் பெருகிக்

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1973 பிப்ரவரி 7]

கொண்டே வந்தால் மக்கள் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு துணிந்து விடுவார்கள். போராட்டம் என்றால் நான் குறிப்பிடுவது 'கிடு கிடுப் போராட்டம்' அல்ல; சாத்விகமான போராட்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அரசாங்கத்தை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொத்துக் கணக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் சோற்றுக் கணக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் அந்த சோற்றுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய சர்க்காரைக் கலந்து பேசியோ அல்லது மற்ற வகைகளினாலோ—எப்படியும் நாட்டு மக்களுக்கு நியாய விலையில் பொருட்கள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

பிண்ணாக்கு விலை 100 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. உரங்கள் மூட்டை 40 ரூபாய், 50 ரூபாயாக இருந்தது இன்று 120 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. ஆக, விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எல்லாம் விலையேறிவிட்ட பிறகு, நெல் விலை மட்டும் எப்படி குறையும்? விவசாயிகளுக்கு கட்டுப் படியான விலையில் உரங்களும் மற்றப் பொருட்களும் கிடைத்தால் தான் நெல் விலையும், அரிசி விலையும் குறைய முடியும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியில் கள்ள மார்க்கெட்காரர்களால் மேலும் பொருட்களின் விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. கள்ள மார்க்கெட் காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் என்று சொல்லும்போது நம்முடைய உணவு அமைச்சரவர்கள் புள்ளிவிவரம் வேண்டுமென்று சொல் வார்கள். சென்ற மாதம் மதுரையிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கிடங்கிலிருந்த 3,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உரங்கள் கள்ளத்தனமாக விற்கப்பட்டது என்றும், களவாடப் பட்டது என்றும், அங்கே இருந்த குமாஸ்தா தலைமறைவாகி விட்டார் என்றும் வந்த செய்தியை அமைச்சரவர்களும் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதுபோல் ஏராளமான தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே நான் தெரிவிப்பதற்குக் காரணம், அரசாங்கம் இதிலே தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

சீனி, ரவை, மைதா போன்ற பொருட்கள் மார்க்கெட்டுக்கு வந்தவுடனே விற்றுவிட்டது; ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்போது நான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை; ஒப்பன் மார்க்கெட்டைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். எவ்வளவு சீனி வருகிறதோ அவ்வளவும் உடனே விற்று விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப் போன்றுதான் மைதா, ரவை எல்லாம். மைதா மூட்டை 100 ரூபாய்க்கு வாங்கி 180 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். நாம் கேட்டால் ஸ்டாக் இல்லை, சேமியா செய்வதற்கு வாங்கிப்போய் விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இவைகளுக் கெல்லாம் புள்ளிவிவரம் உண்டா என்று கேட்டால் உண்டு. எங்களை விட ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் புனர் விசாரணையின் மூலம் தெளிவாக இதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 15 சதவீதம் மின்சார வெட்டு செய்யப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 40 சதவீதம் மின்சார வெட்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் போதுமான அளவு மின்சாரம் கிடைக்காததால் இன்றைக்கு பெருமளவில் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. பழனி தாலுகாவிலிருந்தும், திண்டுக்கல் தாலுகாவிலிருந்தும் எங்களுக்கு தந்தி வந்திருக்கிறது. இருபது லட்சம், முப்பது லட்சம் ரூபாய்க்கு பெறுமானமுள்ள பயிர்கள் தீய்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று தந்தி வந்திருக்கிறது. மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் போதிய அளவில் தண்ணீர் இறைக்க முடியாததே இதற்குக் காரணம். எனவே, விவசாயக் காரியங்களுக்கு உடனடியாக போதிய அளவு மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் எல்லாம் மக்களை சந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஏனென்றால் எங்கள் பகுதியில் தேர்தல் வர இருக்கிறது. அங்கே வாக்காளர் பட்டியல் 10 சதவீதத்திலிருந்து 13 சதவீதம் வரை உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது எப்படி உயர்ந்தது என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 5 சதவீதம் வாக்காளர்களைச் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1973 பிப்ரவரி 7]

அதற்கான தகவல் என்னிடம் இருக்கிறது. புள்ளி விவரமும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் சரியா, தப்பா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கமே முடிவு செய்துகொள்ளட்டும். ஏற்கெனவே அதிகாரிகள் 10 அல்லது 13 சதவீதம் வாக்காளர்களைச் சேர்த்திருப்பதாகவும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 5 சதவீதம் வரை வாக்காளர்களைச் சேர்க்க முயற்சி எடுத்து வருவதாகவும் இருந்தால் அதிலே எவ்வளவு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கும் என்பதோ அல்லது நடைபெறப்போகிறது என்பதோ நமக்குத் தெரியாது. யார் தவறு செய்தாலும், அவர்கள் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும், என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். வெற்றி தோல்வியைப்பற்றி கவலையில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் வெற்றி பெறட்டும். அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வாக்காளர்கள் சேருகிறார்கள் என்பது அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற அந்த மக்களின் அடிப்படை உரிமை. அப்படி அவர்கள் தவறான முறையில் சேருவார்களேயானால், யார் தவறாகச் சேருகின்றார்கள் என்பதை கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல், பொதுநல மனப்பான்மையோடு அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம். வாக்காளர்களை சேர்க்கிறார்களே என்று அதை ஒரு குறையாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்ல முடியாது. அந்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட கடைசி நாள் வரையில் யார் வேண்டுமானாலும் சேர உரிமை இருக்கிறது.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : நான் சொல்லுவதெல்லாம் 2-ஆம் தேதி வரையில் அரசு சார்பிலே அதிகாரிகளை நியமித்து வாக்காளர் பட்டியலை சீர்படுத்தி 10 அல்லது 15 சதவிகித வாக்காளரை சேர்த்துவிட்டப் பிறகு, அடுத்த 15 தினத்திற்குள் இன்னும் 5 சதவிகிதம் புதிதாக சேருகிறார்கள் என்றால், அப்படி 3,000 முதல் 5,000 வாக்காளர்களை சேர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன். அதிலேயும் குறிப்பாக இப்படி கிராமப் புறங்களிலே முயற்சிக்கிறார்கள் என்றால், அதை இந்த அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்ட தான் சொல்லுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் உறுப்பினரிடத்திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, 21 வயது நிரம்பாதவர்களை வாக்காளர்களாக சேர்க்கிறார்களா, அல்லது பட்டியலிலே இருக்கின்றவர்களையே வாக்காளர்களாக சேர்க்கிறார்களா என்பது தான். வயது வந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருந்தால் சேர்க்கத் தான் வேண்டும். அந்த இடத்திலே இருப்பவராக இருந்தால் சேர்க்கத் தான் வேண்டும். ஐந்து சதவிகிதம் அல்லது 10 சதவிகிதம் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்பதெல்லாம் பிரச்சனை இல்லை. ஒருவரை சேர்ப்பதற்கு முன்னால் அவரைப் பற்றி விசாரித்து அதற்குப் பிறகு தான் சேர்க்கிறார்கள். அப்படி யாராவது ஆட்சேபனை மனு கொடுப்பார்களேயானால் அதை எல்லாம் பரிசீலித்துத் தான் சேர்க்கிறார்கள். உடனுக்குடன் கண்காணித்து இது பொய், உண்மைக்கு முரணானது என்று உறுப்பினர் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைச் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது எல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லுவது முறையல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : சேர்ப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், எதற்காக நான் சட்ட மன்றத்திலே அமைச்சர்கள் முன்னாலே சொல்லுகிறேன். அவர்கள் அப்படி சேர்ப்பதை கண்காணிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். தி.மு. கழக அரசு அதிகாரிகள் தான் இம்மாதிரியான வேலைகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தி.மு. கழக அதிகாரிகள் இல்லை ; தமிழக அதிகாரிகள்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : தி.மு. கழக அரசின் அதிகாரிகள் என்று தான் சொன்னேன். எதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நீங்கள் ஒரு வாக்காளர் பட்டியலை தயாரித்து விட்ட பிறகு, நீங்கள் சொல்லுகிறபடி விட்டுப்போன வாக்காளர்களை சேர்ப்பது 15 நாளைக்குள்ளே 5 சதவீதம் என்றால், 3,000 அல்லது 4,000 பேரை சேர்க்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தான்

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்] [1973 பிப்ரவரி 7]

சொல்லுகிறேன். அதற்கெல்லாம் வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதை கண்காணிக்கவில்லை என்றாலும் கூட, எலெக்ஷன் ரூல்படி— ரெப்ரசண்டேஷன் ஆஃப் பீப்பிள்ஸ் ஆக்ட் படி அந்தக் கால வரம்பு முடிந்ததற்குப் பிறகு அதற்கு வேண்டிய மனுக்களை தயாரித்து அதைத் திருத்தும் நிலைமையில் முறையாக காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆனாலும் கூட, அவ்வளவு தூரம் போகவேண்டாம் என்பதற்காக நான் இதை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைச் சரியாக கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்கு ஆளுநர் உரையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : 21 வயது நிரம்பியவர்கள் வாக்காளர் பட்டியலிலே தங்களுடைய பெயர்களை முறையோடு சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பழக்கம் தி.மு. கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்களா? அல்லது 1947-க்கு பிறகு இப்படி நடக்கவே இல்லை என்கிறார்களா?

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : வாக்காளர் சேர்ந்துகொள்வதற்கான தகுதியையும் உரிமையையும் தான் சொல்லுகிறீர்களே தவிர, நான் சொல்லுவதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளமாட்டேன் என்கிறீர்கள். நான் சொல்லுவதெல்லாம் 15 தினங்களுக்குள் திடீரென்று இவ்வளவு பேர் புதிதாக சேர முடியுமா என்பது தான்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : வாக்காளர் பட்டியலை சீரமைப்பது என்பது இருக்கிற பட்டியலில் உள்ளவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்களா இல்லையா, அவர் ஆணை, பெண்ணை, அவர்கள் குறித்த வயது சரிதானா என்று தான் பார்ப்பதாகும். தவிர, அந்த அதிகாரிகளே யாரையும் சேர்க்க மாட்டார்கள். யார் சேர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் விண்ணப்பித்தால் தான் சேர்க்கப்படுவார்கள். அந்தக் குறிப்பிட்ட காலம் வரும்பொழுது அவர்கள் விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். ஒருவரைச் சேர்த்தது தவறு என்று விசாரணைக்கு வரலாமே தவிர, பட்டியலைத் தயாரித்த பின்னர் விட்டுப் போனவர்களை அவர்களாக சேர்ப்பதற்கான மரபு எப்பொழுதுமே இருந்ததில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : ஒவ்வொரு விடாகச் சென்று தான் பட்டியலை தயாரிக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட வீட்டிலே எத்தனை வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து தான் முதலிலே சேர்க்கிறார்கள். ஏற்கனவே உள்ள பட்டியலை சீரமைப்பதில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் வாக்காளர்கள் இருந்தால் அவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது தான் இன்றைக்கு நடைமுறையில் இருக்கிறது. இது உங்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிப்பது எலெக்ஷன் கமிஷன். அந்தக் கமிஷனிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் அந்தக் காரியத்தை செய்கிறார்கள். யாராவது விடப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் ஒரு தேதி நிர்ணயித்து அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். அப்படி ஒருவர் சேர்வதற்கு சில யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவருக்கு 21 வயது பூர்த்தியாக வேண்டும். அவர் உயிரோடு இருக்க வேண்டும். என்று இப்படி பல அப்படி இருந்தால் அவர் வாக்காளராகச் சேரலாம். அதைத் தடுக்க யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அப்படிச் சேராமல் ஏற்கனவே நிறையப் பேர் விடப் பட்டிருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்னவென்று வாக்காளர்களைக் கேளுங்கள். அதிகாரிகள் பார்ப்பதெல்லாம் அவருக்கு 21 வயது நிரம்பியிருக்கிறதா, அவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா என்பது தான். சேர்ப்பது எலெக்ஷன் கமிஷன் உத்தரவுப்படி செய்கிறார்கள். இதிலே தமிழக அரசையும், தி.மு. கழகத்தையும் இழுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதிதாக சேர்க்க விரும்பியவர்களை அந்தந்த கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு போய் சேர்ப்பது தான் முறை. எல்லா கட்சிக்காரர்களும் இதைத் தான் செய்கிறார்கள். தேர்தல் வந்துவிட்டால் பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் போடுகிறோம் தொண்டர்களே வாக்காளர் பட்டியலிலே சேருங்கள் என்று. ஒவ்வொரு கட்சிக்காரர்களும் சேருகிறார்கள். அதை அதிகாரிகள் 'வெரிபை' பண்ணுகிறார்கள். ஒருவருக்கு 21 வயது இல்லை என்றால், அவர் பெயரை அடித்து விடுகிறார்கள் ; அந்த ஊரிலே அவர் இல்லை என்றால் அவரை நீக்கி விடுகிறார்கள். அவர் உயிரோடு இல்லை என்றால் நீக்கிவிடுகிறார்கள். இது தான் சட்டம். இதிலே கட்சிப்பாகுபாடு கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : நான் சொல்லுவதெல்லாம், இப்படி அதிகமாக வாக்காளர்களை சேர்க்கும் பொழுது அதிலே தவறு ஏதாவது ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதே என்பதற்குத் தான். எனவே, அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கண்காணிப்பதிலே ஒரு கட்சிக்காரருக்கு இன்னொரு கட்சிக்காரர் பின்வாங்குவதில்லை. உஷாராகத் தான் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் வாக்காளர்களைப் புதிதாக சேர்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கண்காணிக்கின்றனர் ; கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சேர்த்தால் சுதந்திரக் கட்சியினர் கண்காணிக்கின்றனர். எனவே, இதிலே ஒன்றும் ஒரு கட்சிக்கு இன்னொரு கட்சி பின் வாங்குவது கிடையாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த வாக்காளர் பட்டியல் எப்படித் தயாரிக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கிளைம்ஸ் அன்ட் அப்ஜக்ஷன்ஸ் கேட்கப்பட்டு, அதற்கு காலவரையறை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். புதிதாக யாராவது சேர்க்கப்பட்டால், அதைப் பற்றி தகுந்த இடங்களிலே பிரசுரம் செய்தால் தான், யாரை சேர்க்க வேண்டும் யாரை அபத்தமாக சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் எல்லாம் வரும். இந்த கிளைம்ஸ் அன்ட் அப்ஜக்ஷன்ஸ் கொடுப்பதிலே, சரியான கால வரையறையைத் தந்து அது சரியான முறையிலே இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக சரியான தாக்கீது அரசாங்கம் கொடுக்குமானால் இது மாதிரி புகாருக்கு இடம் வராது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எலெக்ஷன் கமிஷன் தாக்கீது தரவேண்டும். அவர்கள் அப்படி தாக்கீது தருகிறார்கள். தவறான வகையிலே வாக்காளர்கள் வாக்காளர் பட்டியலிலே இடம் பெறாமல் இருப்பதற்கு சர்வ் கட்சியினரும் முயற்சித்து அதைத் தடுக்க வேண்டும்.

திரு. கு. காமாட்சி : இப்படி அதிகமான அளவிலே தி.மு.க. உறுப்பினர்களை வாக்காளர் பட்டியலிலே சேர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதன் மூலம் உறுப்பினர் அவர்கள் திண்டுக்கல் தேர்தலிலே தி.மு. கழக உறுப்பினர் வெற்றிபெற்றுவிடுவார் என்பதை உறுதி செய்கிறாரா ?

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : தலைவரவர்களே, நமது ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இரண்டாம் தேதி ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, அதன் மீது சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் தமிழகத்தின் மூதறிஞர் மறைந்த இராஜாஜி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முகத்தான் அவர் ஆற்றிய தொண்டுகள் பற்றியும், அவருடைய சிறப்புகள் பற்றியும் முதலிலே ஆரம்பித்து, அதற்கு அடுத்தாற்போல் தமிழக அரசு செய்திருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் பற்றியும், அதுபோல் மத்திய அரசு ஆற்றவேண்டிய கடமை பற்றியும் இதிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. காவேரிமணியம் அவர்கள் தொடர்ந்து நானே பேசலாம். இந்தப் பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நானேக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை 1-30 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

25. Notification issued with G.O. Ms. No. 2363, Rural Development and Local Administration, dated the 9th November 1972 in regard to alteration of the name of 'Palayam Panchayat Union' as the 'Guziliamparai Panchayat Union'. [Laid on the Table of the House under section 199(2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXX of 1958.).]

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2191, Rural Development and Local Administration, dated the 19th October 1972, in regard to draft amendments to the rules relating to the personal conduct of officers and servants of municipal councils. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

27. Notification issued with G.O. Ms. No. 3405, Revenue, dated the 15th December 1972 in regard to reduction in the rate of sales tax on the sale of Polyester staple fibre manufactured by the Indian